

Klasa: 022-03/13-01/46

Urbroj: 50301-05/16-13-3

Zagreb, 7. ožujka 2013.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o provedbi carinskih propisa Europske unije, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 129., 159. i 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o provedbi carinskih propisa Europske unije, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Slavka Linića, ministra financija, mr. sc. Borisa Lalovca, zamjenika ministra financija, mr. sc. Zlatka Grabara, pomoćnika ministra financija i ravnatelja Carinske uprave, te dr. sc. Maroja Langa, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI
CARINSKIH PROPISA EUROPSKE UNIJE,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, ožujak 2013.

PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI CARINSKIH PROPISA EUROPSKE UNIJE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o provedbi carinskih propisa Europske unije sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Carinska unija predstavlja jedan od temelja Europske unije koji je kao takav nužan preduvjet za postojanje zajedničkog tržišta, koje može ispravno funkcionirati samo ukoliko postoji ujednačena i dosljedna primjena zajedničkih carinskih propisa na svim njegovim granicama. Članak 23. Ugovora o Europskoj zajednici propisuje da Carinska unija obuhvaća svu trgovinu roba i uključuje zabranu pristojbi na uvoz i izvoz te svih nameta s istim učinkom među državama članicama, kao i usvajanje zajedničke carinske tarife u njihovim odnosima s trećim zemljama.

Kako bi se poslovanje između gospodarskih subjekata zemalja članica Europske unije moglo temeljiti na četiri slobode europskog zajedničkog tržišta, odnosno slobodi kretanja roba, usluga, kapitala i ljudi, u robnoj razmjeni između zemalja članica Europske unije i trećih zemalja, neophodno je primjenjivati zajedničke obvezujuće carinske propise. S tim u vezi potrebno je naglasiti da se uvjeti slobodne trgovinske razmjene u okviru carinske unije zemalja članica Europske unije odnose samo na robu podrijetlom iz zemalja članica, odnosno robu koja ima carinski status robe Zajednice.

Pravna stečevina Europske unije u Poglavlju 29. Carinska unija u većem dijelu sastoji se od propisa koji su izravno obvezujući za zemlje članice. Pristupanjem Republike Hrvatske Europskoj uniji na njenom državnom području u potpunosti će se primjenjivati propisi pravne stečevine Europske unije koji reguliraju funkcioniranje Carinske unije, s obzirom da u procesu pregovora za pristupanje Europskoj uniji u Poglavlju 29. Carinska unija, nisu bila dogovorena prijelazna razdoblja ili izuzeća od primjene zakonodavstvu Europske unije.

Većina propisa carinske pravne stečevine Europske unije neposredno je primjenjiva te će s prvim danom punopravnog članstva Republike Hrvatske u Europskoj uniji započeti izravna primjena tih carinskih propisa, objavljenih u službenom glasilu Europske unije. Stoga, predloženi Zakon detaljno propisuje posebne odredbe koje se odnose na slijedeće carinske propise Europske unije:

- Uredba Vijeća (EEZ) broj 2913/92 od 12. listopada 1992. godine o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L broj 302 od 19. 10. 1992. str. 1, sa svim izmjenama i dopunama, u daljnjem tekstu: Carinski zakonik),

- Uredba Komisije (EEZ) broj 2454/93 od 2. srpnja 1993. godine o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) broj 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L broj 253 od 11. 10. 1993. godine str. 1, sa svim izmjenama i dopunama, u daljnjem tekstu: Uredba za provedbu Carinskog zakonika),
- Uredba Vijeća (EZ) broj 1186/09 od 16. studenoga 2009. godine o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Europskoj uniji (SL L broj 324 od 11. 10. 1993. str. 23, u daljnjem tekstu: Uredba o oslobođenjima plaćanja carine),
- Uredba Vijeća (EEZ) broj 2658/87 od 23. srpnja 1987. godine o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L broj 256 od 7. 9. 1987., str. 1, sa svim izmjenama i dopunama, u daljnjem tekstu: Uredba o tarifi),
- Uredba Vijeća (EEZ) broj 1383/2003 od 22. srpnja 2003. godine o carinskom postupanju u vezi s robom za koju postoji sumnja da krši određena prava intelektualnog vlasništva i o mjerama koje se poduzimaju protiv robe za koju je utvrđeno da krši spomenuta prava (SL L broj 196 od 2. 8. 2003., str. 7, sa svim izmjenama i dopunama, u daljnjem tekstu: Uredba o provedbi prava intelektualnog vlasništva),
- Uredba Komisije (EZ) broj 1891/2004 od 21. listopada 2004. godine kojom se utvrđuju odredbe za provedbu Uredbe Vijeća (EZ-a) broj 1383/2003 o carinskim postupcima u vezi s robom za koju postoji sumnja da krši određena prava intelektualnog vlasništva i o mjerama koje se poduzimaju protiv robe za koju je utvrđeno da krši spomenuta prava (SL L broj 328 od 30. 10. 2004., str. 16, sa svim izmjenama i dopunama, u daljnjem tekstu: Uredba za provedbu Uredbe o provedbi prava intelektualnog vlasništva).

Carinski zakonik Zajednice temeljni je propis carinske pravne stečevine i carinske politike Europske unije. U njemu su propisane temeljne odredbe prema kojima fizičke i pravne osobe trebaju postupati kada robu iz trećih zemalja uvoze na područje Europske unije ili kada izvoze robu u treće zemlje te tko, kada i kako plaća izvozne ili uvozne carine i ostala davanja.

Od trenutka stupanja na snagu, Carinski zakonik značajno je doprinio transparentnosti pravnih propisa Carinske unije te samim time i pravnoj sigurnosti sudionika u carinskim postupcima koje provode carinska tijela zemalja članica.

Tijekom provedbe pregovora za pristupanje Republike Hrvatske Europskoj uniji, Republika Hrvatska obvezala se prihvatiti pravnu stečevinu Europske unije obuhvaćenu Poglavljem 29. Carinska unija, te ostvariti njenu punu provedbu do pristupanja u Europsku uniju. Stoga su Carinski zakon (Narodne novine, br. 94/99, 117/99, 73/2000, 92/2001, 47/2003, 140/2005, 138/2006, 60/2008, 45/2009, 56/2010 i 56/2010), Uredba za provedbu Carinskog zakona (Narodne novine, br. 161/2003, 69/2006, 5/2007, 70/2008, 76/2009 i 29/2011) kao i ostali podzakonski akti doneseni na temelju Carinskog zakona, a koji su trenutno na snazi u Republici Hrvatskoj, gotovo u cijelosti, osim u određenim područjima čije odredbe nisu mogle biti preuzete prije pristupanja u punopravno članstvo Europske unije, usklađeni sa carinskim zakonodavstvom Europske unije, kako sa Carinskim zakonikom, kao temeljnim propisom, tako i ostalim carinskim propisima Europske unije. Kako bi se izbjeglo dupliciranje propisa kao i nejasnoće ili nedoumice koje bi mogle nastati primjenom dvaju carinskih sustava, s danom pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, hrvatski carinski propisi prestat će važiti.

Iako je velika većina odgovornosti za obavljanje carinske politike prenesena na institucije Europske unije, postoje određena područja u kojima države članice mogu donositi nacionalne carinske propise. Zakonom koji se predlaže propisuju se odredbe carinskog sustava koje uređuju ona područja koja carinski propisi Europske unije detaljno ne reguliraju kao i ona područja u kojima carinski propisi Europske unije dozvoljavaju zemljama članicama da nacionalnim propisima reguliraju konačna normativna rješenja. Ujedno ovaj zakon regulira ona područja koja carinskim propisima Europske unije uopće nisu regulirana kao što je područje carinskih prekršaja. U tom smislu, predloženim Zakonom, slijedi se pozitivan primjer određenih zemalja članica Europske unije (Republika Austrija, Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Nizozemska) za donošenje posebnog nacionalnog propisa u kojem će ta područja biti detaljno opisana.

Cilj predloženog Zakona je detaljnije urediti provedbu pojedinih odredbi Carinskog zakonika i ostalih izravno primjenjivih carinskih propisa Europske unije, koje daju ovlasti zemljama članicama da određena područja uređuju nacionalnim propisima (kao što je npr. zastupanje pri carinskim tijelima, provedba carinskog nadzora i provjera, nadležnost carinskih tijela u određenim slučajevima, itd.), dodatno propisati nacionalne odredbe na koje upućuju odredbe carinskih propisa Europske unije (oduzimanje i prodaja robe, ustupanje robe u korist države, kamate) te propisati ona područja koja carinsko zakonodavstvo Europske unije ne uređuje (kaznene odredbe).

Ostala područja koja se odnose na funkcioniranje carinske unije i režime koji nisu u nadležnosti Carinske unije, kao što su, između ostalih, organizacija i nadležnosti carinske službe, carinski upravni postupak itd. biti će ili su već uređeni ostalim zakonskim propisima kao što su Zakon o carinskoj službi, kojim se uređuju poslovi i organizacija carinske službe, ovlasti carinskih službenika i njihov radno-pravni položaj, zatim Zakon o općem upravnom postupku, Opći porezni zakon itd.

Predloženi Zakon podijeljen je u deset dijelova.

Prvi dio odnosi se na opće odredbe koje su podijeljene u dvije glave, pri čemu prva glava propisuje sadržajni okvir Zakona, primjenu Zakona za naplatu javnih davanja koja se plaćaju pri uvozu ili izvozu robe, a koja člankom 4. Carinskog zakonika nisu određena kao uvozne ili izvozne carine, elektroničku razmjenu podataka, područje primjene te pojmovna određenja koja se odnose na cijeli tekst Zakona. Propisi Europske unije koje ovaj Zakon „dopunjuje“ navedeni su u članku 1. stavku 2. Pored taksativnog navođenja propisa, koje ovaj Zakon nadalje uređuje, svrha navođenja carinskih propisa Europske unije u ovome Zakonu je upoznavanje adresata ovog Zakona s navedenim propisima.

U drugoj glavi uređuju se prava i obveze osoba koje u carinskom postupku nastupaju kao otpremnici ili carinski zastupnici. Ova prava i obveze proizlaze iz Carinskog zakonika, koji u članku 5. određuje da postoje dva oblika zastupanja osoba pred carinskim tijelima (izravno i neizravno) te zemljama članicama daje mogućnost da dopuste jedan ili drugi kao i oba oblika zastupanja kao i određenje uvjete za obavljanje poslova zastupanja. Ujedno, u drugoj glavi propisuje se nadležnost za izdavanje obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe i obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe kao i postupak kod provedbe dodatnih provjera potrebnih radi izdavanja obvezujućeg mišljenja.

Drugi dio naslovljen je „Određivanje visine uvoznih ili izvoznih davanja te drugih mjera propisanih za robnu razmjenu“ pri čemu treba naglasiti da su osnove za primjenu uvoznih i izvoznih carina te drugih mjera propisanih za robnu razmjenu, kao što su vrijednost, podrijetlo i carinska tarifa, gotovo u potpunosti uređene carinskim propisima Europske unije. Tako su, u pogledu carinske vrijednosti, carinski propisi Europske unije zemljama članicama ostavili mogućnost da samostalno utvrđuju tečaj za konverziju strane valute u domaću, kada su elementi za utvrđivanje carinske vrijednosti robe izraženi u različitoj valuti od valute zemlje članice u kojoj se određuje vrijednost robe. S tim u vezi, predloženi Zakon određuje da će se u smislu članka 35. Carinskog zakonika primjenjivati srednji tečaj Hrvatske narodne banke.

Uzimajući u obzir da su vanjska i trgovinska politika Europske unije zajedničke za sve zemlje članice, uređenje područja podrijetla robe od strane zemalja članica ograničeno je na utvrđivanje nacionalne institucije nadležne za izdavanje potvrde o nepovlaštenom podrijetlu robe, kao i određivanje uvjeta koji moraju biti ispunjeni kako bi se korisniku izdalo odobrenje za provedbu pojednostavnjenja te s obzirom na unutarnje ustrojstvo carinskog tijela, određivanje ustrojstvene jedinice odgovorne za izdavanje ovoga odobrenja.

Treći dio podijeljen je u dvije glave, pri čemu prva glava sadrži odredbe koje detaljno propisuju carinski nadzor nad robom koja nije roba Zajednice. Ove odredbe propisuju da je unos robe u carinsko područje Europske unije i iznos robe iz carinskog područja Europske unije dopušten samo preko propisanih graničnih prijelaza. Također, odredbe ove glave propisuju da je unos i iznos robe za koju je obvezna fitosanitarna, veterinarska ili druga propisana kontrola, dozvoljen samo preko onih graničnih prijelaza koji su posebnim propisima određeni za unos i iznos takve robe, u skladu sa obavezom zemalja članica da odrede granične prijelaze preko kojih se obavlja robni ili putnički promet.

Druga glava sadrži odredbe koje, sukladno članku 51. Carinskog zakonika, koji određuje da se roba u privremenom smještaju smije smjestiti samo na mjestima i pod uvjetima koja su odobrila carinska tijela, uređuju robu u privremenom smještaju i propisuju da ministar financija pravilnikom propisuje detaljnija pravila za privremeni smještaj.

Četvrti dio podijeljen je u dvije glave. U prvoj glavi propisuju se odredbe koje uređuju carinski dopušteno postupanje ili uporabu robe, u kojima se detaljnije uređuje carinska deklaracija i s njom povezane aktivnosti carinskih tijela i stranki u carinskim postupcima (prihvaćanje i provjera carinske deklaracije, uzimanje uzoraka robe, izmjena podataka u deklaraciji) kao i uvjeti za izdavanje odobrenja za provedbu pojednostavnjenja provoznog postupka te se propisuje da ministar financija može pravilnikom detaljnije propisati primjenu pojednostavnjenja provoznog postupka. U drugoj glavi propisuju se uvjeti za osnivanje slobodne zone ili slobodnog skladišta kao i uvjeti za nesmetanu provedbu carinskog nadzora u područjima istih.

Premda je područje carinskog duga u cijelosti regulirano carinskim propisima Europske unije *u petom dijelu* detaljno se uređuju područja utvrđivanja nadležnosti za knjiženje, obavještanje dužnika o carinskom dugu, rok za plaćanje carinskog duga, postupak i uvjeti za odgodu plaćanja carinskog duga te povrat i otpust carine. S obzirom da je područje oslobođenja od plaćanja carine u cijelosti regulirano propisima Europske unije te međunarodnim ugovorima, predloženi Zakon samo daje ovlaštenje da se pravilnikom propišu uvjeti odgode plaćanja, povrata i otpusta carine.

Šesti dio detaljnije uređuje odredbe o carinskim mjerama u vezi s robom za koju postoji sumnja da povrjeđuje određena prava intelektualnog vlasništva u sljedećim područjima: podnošenje zahtjeva za poduzimanje mjera i odlučivanje o zahtjevu, uzimanje uzoraka zbog sumnje u povredu prava intelektualnog vlasništva, pravo na žalbu protiv odluka carinske službe u provedbi carinskih mjera, uništenje privremeno zadržane robe pod carinskim nadzorom, polaganje osiguranja umjesto zadržavanja robe, smještaj i postupanje s privremeno zadržanom robom te troškovi u vezi s robom.

Sedmi dio sadrži odredbe koje propisuju da Carinska uprava može u skladu s člankom 182. Carinskog zakonika dopustiti ustupanje robe u korist Republike Hrvatske pod uvjetom da ustupanje ne prouzroči troškove za Republiku Hrvatsku te ministru financija daje ovlast da donese provedbeni propis za prikupljanje, smještaj, čuvanje i prodaju oduzete i ustupljene robe. Propisuju se i odredbe o prikupljanju stranih motornih i priključnih vozila i plovila i njihovih dijelova te se daje ovlast ministru financija da donese provedbeni propis u vezi s tim, raspoređivanje sredstava ostvarenih prodajom, uništenju robe pod carinskim nadzorom, besplatnoj dodijeli robe uz uvjete i na način koje propiše Vlada Republike Hrvatske te postupanja carinske službe s oduzetom robom kao i s robom čiji vlasnik nije poznat.

Osmi dio sadrži kaznene odredbe kojima se sankcioniraju prekršaji, odnosno nepoštivanje odredbi ovoga zakona, Carinskog zakonika, Uredbe za provedbu carinskog zakonika te Uredbe o oslobođenjima od plaćanja carine. Dakle, klasifikacija kaznenih odredbi temelji se isključivo na navedenim materijalnim propisima. Za sve propisane prekršaje, čije je taksativno navođenje kao i činjenični opis u velikom dijelu identičan odredbama važećeg Carinskog zakona, određeno je da ih može počiniti pravna osoba, njena odgovorna osoba, fizička osoba kao i fizička osoba obrtnik ako je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti. Novčane kazne za prekršaje propisane su u rasponu propisanom člankom 33. Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 107/2007). Pored navedenog, predloženi Zakon propisuje izricanje kazni na mjestu počinjenja prekršaja čime se u značajnoj mjeri pojednostavljuje i ubrzava postupak sankcioniranja prekršitelja. Također, propisuju se odredbe o oduzimanju robe koja je predmet prekršaja te prijenosnih ili prijevoznih sredstava povezanih sa počinjenjem prekršaja, mogućnost otkupa oduzete robe od strane vlasnika robe ili počinitelja prekršaja, postupak do okončanja prekršajnog postupka za robu za koju je propisano oduzimanje te relativna i apsolutna zastara vođenja prekršajnog postupka. Zaključno, propisuje se da su naplaćene svote novčanih kazni i svote dobivene prodajom oduzete robe ili svote naplaćene na ime vrijednosti takve robe nakon odbitka troškova prihod državnog proračuna.

Deveti dio predloženog Zakona sadrži odredbe kojima se uređuju postupovna pitanja podnošenja žalbe te primjenu postupovnih odredbi Općeg poreznog zakona i Zakona o općem upravnom postupku.

Deseti dio podijeljen je na dvije glave. Prva glava sadrži opće prijelazne odredbe kojima se regulira prijelazno uređenje za povlašteno podrijetlo robe iz trećih zemalja i oslobođenje od plaćanja carine sukladno mjerama određenim u točki 5. Carinska unija, Priloga IV. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 2/2012) te okončanje upravnih i prekršajnih postupaka koji su započeti prije stupanja na snagu predloženog Zakona.

Druga glava sadrži završne odredbe u kojima se navode propisi koji prestaju važiti danom stupanja na snagu ovoga Zakona kao i propisi doneseni temeljem Carinskog zakona

koji ostaju na snazi do donošenja novih propisa u skladu s odredbama ovoga Zakona. Završna odredba Zakona utvrđuje da predloženi Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članaka 1. do 98. i članka 100. stavaka 2. i 3. Zakona koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu predloženog Zakona nije potrebno izdvajanje posebnih sredstava na teret državnog proračuna Republike Hrvatske.

Predloženi Zakon neće imati utjecaja na povećanje rashoda carinske službe.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s člankom 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku radi usklađivanja s propisima Europske unije te s ciljem sprječavanja i otklanjanja većih poremećaja u gospodarskim sektorima obuhvaćenim carinskim propisima, uvažavajući okolnost da se predloženim Zakonom osigurava prelazak sa nacionalnog carinskog sustava na carinski sustav Europske unije, čija se dosljedna i ujednačena provedba mora osigurati s prvim danom pristupanja, kao i okolnost da se hrvatski carinski sustav i hrvatski gospodarski subjekti obuhvaćeni carinskim propisima Europske unije i Republike Hrvatske, moraju žurno pripremiti za funkcioniranje i poslovanje u uvjetima članstva Republike Hrvatske u Europskoj uniji.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI CARINSKIH PROPISA EUROPSKE UNIJE

DIO I.

TEMELJNE ODREDBE

GLAVA 1.

Opća odredba

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje provedba carinskih propisa Europske unije koji državama članicama daju ovlaštenja da nacionalnim zakonodavstvom reguliraju pojedina pitanja iz područja carinskih propisa čije uređenje nije u nadležnosti Europske unije.

(2) U smislu ovoga Zakona carinskim propisima Europske unije se smatraju:

1. Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. godine o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, 19. 10. 1992. str. 1, sa svim izmjenama i dopunama; u daljnjem tekstu: Carinski zakonik),

2. Uredba Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. godine o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) broj 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 253, 11. 10. 1993. str. 1, sa svim izmjenama i dopunama; u daljnjem tekstu: Uredba za provedbu Carinskog zakonika),

3. Uredba Vijeća (EZ) br. 1186/09 od 16. studenoga 2009. godine o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Europskoj uniji (SL L 324, 11. 10. 1993. str. 23, u daljnjem tekstu: Uredba o oslobođenjima od plaćanja carine),

4. Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. godine o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, 7. 9. 1987., str. 1, sa svim izmjenama i dopunama; u daljnjem tekstu: Uredba o tarifi),

5. Uredba Vijeća (EEZ) br. 1383/2003 od 22. srpnja 2003. godine o carinskom postupanju u vezi s robom za koju postoji sumnja da krši određena prava intelektualnog vlasništva i o mjerama koje se poduzimaju protiv robe za koju je utvrđeno da krši spomenuta prava (SL L 196, od 2. 8. 2003., str. 7, sa svim izmjenama i dopunama; u daljnjem tekstu: Uredba o provedbi prava intelektualnog vlasništva),

6. Uredba Komisije (EZ) br. 1891/2004 od 21. listopada 2004. godine kojom se utvrđuju odredbe za provedbu Uredbe Vijeća (EZ-a) broj 1383/2003 o carinskim postupcima u vezi s robom za koju postoji sumnja da krši određena prava intelektualnog vlasništva i o mjerama koje se poduzimaju protiv robe za koju je utvrđeno da krši spomenuta prava (SL L 328, 30. 10. 2004., str. 16, sa svim izmjenama i dopunama; u daljnjem tekstu: Uredba za provedbu Uredbe o provedbi prava intelektualnog vlasništva).

(3) Osim propisa iz stavka 2. ovoga članka i propisa kojima se mijenjaju, dopunjuju ili zamjenjuju ti propisi, carinskim propisima Europske unije se smatraju i svi propisi kojima se na bilo koji način uređuje carinsko postupanje u svezi s robom u putničkom i robnom prometu.

Naplata javnih davanja za robu koja se uvozi ili izvozi

Članak 2.

Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na naplatu carinskog duga na odgovarajući način se primjenjuju na sva javna davanja koja Ministarstvo financija, Carinska uprava (u daljnjem tekstu: Carinska uprava) prema carinskim, trošarinskim, poreznim i drugim propisima naplaćuje za robu koja se uvozi ili izvozi.

Elektronička razmjena podataka i izvješćivanje

Članak 3.

(1) Carinskim propisima Europske unije, ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega uređuje se provedba carinskih postupaka i postupanja uz primjenu sustava elektroničke razmjene podataka s pravno obvezujućim učinkom.

(2) Uz uvjete iz stavka 1. ovoga članka elektronička razmjena podataka s Carinskom upravom i izvješćivanje obavlja se ako to dopuštaju tehničke mogućnosti i ako uporabu takvih sredstava odobri Carinska uprava.

(3) Carinska uprava objavljuje na svojim internetskim stranicama tehničke preduvjete za potrebe elektroničke komunikacije s Carinskom upravom te pravila uporabe sustava elektroničke razmjene podataka i pružanja usluga elektroničkog poslovanja Carinske uprave (e-Carina), a korisnici sustava elektroničke razmjene podataka i pružanja usluga elektroničkog poslovanja moraju osigurati ispunjenje objavljenih tehničkih preduvjeta.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje posebnosti provedbe postupka razmjene podataka i izvješćivanja uporabom sustava elektroničke razmjene podataka.

Područje primjene

Članak 4.

(1) Područje primjene ovoga Zakona je teritorij Republike Hrvatske pod suverenitetom Republike Hrvatske sukladno Ustavu Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: područje primjene).

(2) Ovaj Zakon se na jednak način primjenjuje na cjelokupnom području primjene ako međunarodnim ugovorom, propisom Europske unije, ovim Zakonom ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

(3) Pojedine odredbe ovoga Zakona mogu se u skladu s međunarodnim ugovorom primjenjivati i izvan područja primjene.

(4) S područjem primjene su izjednačena područja drugih država članica Europske unije i trećih zemalja u kojima Carinska uprava ovlašteno može primjenjivati carinske propise.

Temeljna pojmovna određenja

Članak 5.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. *Carinjenje robe* je svaka radnja koja se odnosi na primjenu carinskih propisa o carinski dopuštenom postupanju ili uporabi robe.
2. *Unutarnja granica* je granica Republike Hrvatske s državama članicama Europske unije (u daljnjem tekstu: države članice).
3. *Treća zemlja* je zemlja koja nije država članica Europske unije.
4. *Roba* su sve stvari koje se mogu razvrstati u Carinsku tarifu, uključujući i sve pokretne stvari koje se mogu klasificirati sukladno posebnim propisima.
5. *Prihvatanje carinske deklaracije* je radnja carinske službe kojom se potvrđuje ispunjenje uvjeta iz članka 31. ovoga Zakona te, ako je tako propisano, unos carinske deklaracije u propisanu evidenciju.
6. *Dan obavještanja dužnika o iznosu duga* je dan kada je dužniku uručena obavijest, odnosno dan za koji se smatra da je dužnik obaviješten o iznosu duga.
7. *Službeno mjesto* je svako mjesto koje odobri Carinska uprava za obavljanje radnji u vezi s carinjenjem robe i prometom putnika između Europske unije i trećih zemalja.
8. *Iznos davanja* je svaki iznos uvoznih ili izvoznih davanja koja su posljedica carinskog duga i drugih javnih davanja iz članka 2. ovoga Zakona.
9. *Carinska uprava* je upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija Republike Hrvatske odgovorna za primjenu carinskih, trošarinskih, poreznih i drugih propisa koji su joj stavljani u nadležnost.
10. *Središnji ured* je ustrojstvena jedinica Carinske uprave odgovorna za zakonitu, učinkovitu i ujednačenu primjenu carinskih, trošarinskih, poreznih i drugih propisa koji su joj stavljani u nadležnost.
11. *Carinski ured* je ustrojstvena jedinica Carinske uprave u kojoj se obavljaju svi ili neki poslovi predviđeni carinskim, trošarinskim, poreznim i drugim propisima. Pojam carinskog ureda obuhvaća i područni carinski ured te granični carinski ured.

(2) Sa Carinskom upravom izjednačene su carinske službe drugih država članica koje djeluju u okviru službenih programa za razmjenu ili obrazovnih programa Europske unije i pod nadzorom Carinske uprave.

GLAVA 2.

Prava i obveze osoba

Poslovi zastupanja u carinskom postupku

Članak 6.

(1) Poslove zastupanja u carinskom postupku mogu obavljati ovlaštene carinski otpremnici, a carinsku deklaraciju u ime ovlaštenog carinskog otpremnika podnosi ovlaštene carinski zastupnik.

(2) Ovlaštene carinski otpremnik je dužan zastupanoj osobi izdati obračun na kojemu su odvojeno navedena javna davanja (carina, trošarine, porezi, pristojbe, naknade, kamate i druga javna davanja) koja se plaćaju za račun zastupane osobe.

(3) Uvjeti za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku uređuju se posebnim zakonom.

Obvezujuće mišljenje

Članak 7.

Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu i povlaštenom podrijetlu robe izdaje Središnji ured. Obvezujuće mišljenje o nepovlaštenom podrijetlu izdaje Hrvatska gospodarska komora.

Dodatne provjere kod izdavanja obvezujućeg mišljenja

Članak 8.

(1) Ako je za utvrđivanje stvarnog stanja robe zbog izdavanja obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu i podrijetlu robe potrebna analiza ili detaljan pregled robe koji nije moguće obaviti u Carinskoj upravi, analizu ili pregled robe na zahtjev Carinske uprave može izvršiti i druga stručna ustanova ili organizacija.

(2) Uzorak robe se šalje drugoj stručnoj ustanovi ili organizaciji uz prethodnu pisanu suglasnost podnositelja zahtjeva za izdavanjem obvezujućeg mišljenja da će snositi troškove analize ili detaljnog pregleda robe.

(3) Carinska uprava će odbaciti zahtjev za izdavanjem obvezujućeg mišljenja ako podnositelj zahtjeva ne dostavi Carinskoj upravi suglasnost iz stavka 2. ovoga članka u roku osam dana od dana primitka zaključka kojim se poziva na davanje prethodne suglasnosti.

Postupanje državnih tijela i tijela koja imaju javne ovlasti u vezi s robom koja nema carinski status robe Zajednice

Članak 9.

(1) Državna tijela i tijela koja imaju javne ovlasti koja pronađu ili zadrže robu za koju postoji opravdana sumnja da je roba koja nema carinski status robe Zajednice o tome odmah obavještavaju najbliži carinski ured.

(2) Oduzeta roba iz stavka 1. ovoga članka može se prepustiti drugoj osobi samo ako je carinski ured odobrio neko od carinskih dopuštenih postupanja ili uporaba robe, odnosno ako je za tu robu podmiren carinski dug.

Postupanje pravnih i fizičkih osoba

Članak 10.

(1) Pravne ili fizičke osobe moraju odmah najbližem carinskom uredu podnijeti robu za koju saznaju ili na koju naiđu, ukoliko znaju ili bi prema okolnostima slučaja morali znati da se radi o robi koja je nezakonito unesena na područje primjene ovoga Zakona ili se tu nezakonito nalazi, odnosno s njome raspolaže kao da je puštena u slobodni promet.

(2) Ako Carinska uprava sazna za robu iz stavka 1. ovoga članka odmah provodi mjere koje su potrebne da bi se uspostavilo zakonito stanje.

Sustav registracije i identifikacije gospodarskih subjekata (EORI sustav)

Članak 11.

(1) EORI broj (*engl. Economic operators registration and identification number*) se koristi za identifikaciju gospodarskih subjekata i drugih osoba u njihovim odnosima s carinskim službama država članica Europske unije.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje nadležnost i postupak za dodjeljivanje EORI broja te druge posebnosti vezane za primjenu sustava registracije i identifikacije gospodarskih subjekata i drugih osoba u njihovim odnosima s carinskim službama članica Europske unije (EORI sustav).

DIO II.

ODREĐIVANJE VISINE UVOZNIH ILI IZVOZNIH DAVANJA TE DRUGIH MJERA PROPISANIH ZA ROBNU RAZMJENU

Valuta

Članak 12.

Referentni tečaj u smislu članka 35. Carinskog zakonika je tečaj za devize s tečajne liste Hrvatske narodne banke.

Potvrda o nepovlaštenom podrijetlu robe

Članak 13.

(1) Potvrdu o nepovlaštenom podrijetlu robe izdaje Hrvatska gospodarska komora.

(2) Hrvatska gospodarska komora izdaje potvrdu o nepovlaštenom podrijetlu robe ako su ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde o podrijetlu robe i ako roba na koju se potvrda odnosi odgovara kriterijima za dobivanje nepovlaštenog podrijetla.

Dokazivanje povlaštenog podrijetla robe i pojednostavnjenja

Članak 14.

(1) Povlašteno podrijetlo robe dokazuje se podnošenjem dokaza o podrijetlu robe čije je korištenje određeno propisima Europske unije ili međunarodnim ugovorima koji određuju povoljnije tarifno postupanje.

(2) Središnji ured na temelju zahtjeva korisnika izdaje odobrenje za provedbu pojednostavnjenja ako je propisima Europske unije ili međunarodnim ugovorima koji propisuju povoljnije tarifno postupanje određeno da je moguće pojedinim korisnicima odobriti pojednostavnjenja u vezi s dokazivanjem podrijetla robe.

(3) Prilikom izdavanja odobrenja iz stavka 2. ovoga članka Središnji ured prvenstveno uzima u obzir:

1. jamstva podnositelja zahtjeva u vezi s pravilnom provedbom pojednostavnjenog postupka,
2. pouzdanost podnositelja zahtjeva pri vođenju carinskih postupaka.

Carinska tarifa

Članak 15.

Na robu koja je predmet carinskog postupanja primjenjuje se zajednička carinska tarifa Europske unije.

Provedbeni propisi o provedbi mjera zajedničke tarifne, trgovinske i poljoprivredne politike

Članak 16.

(1) Ministar financija pravilnikom propisuje posebna prava i obveze sudionika u postupku primjene sustava carinskih kvota kojima se upravlja prema kronološkom redu datuma prihvatanja carinskih deklaracija.

(2) Ministar financija, uz suglasnost ministra poljoprivrede, pravilnikom propisuje posebna pravila postupanja i dodatne mjere carinskog nadzora koje se poduzimaju prilikom izvoza robe obuhvaćene izvoznim naknadama.

DIO III.**UNOS ROBE U CARINSKO PODRUČJE EUROPSKE UNIJE I IZNOS ROBE IZ
CARINSKOG PODRUČJA EUROPSKE UNIJE TE POSTUPANJE S ROBOM PRIJE
STAVLJANJA ROBE U CARINSKI DOPUŠTENI POSTUPANJE ILI UPORABU****GLAVA 1.****Carinski nadzor*****Granični prijelazi*****Članak 17.**

(1) Unos robe u carinsko područje Europske unije i iznos robe iz carinskog područja Europske unije dopušten je samo preko propisanih graničnih prijelaza u vrijeme kada su otvoreni za promet.

(2) Granične prijelaze preko kojih se obavljaju robni ili putnički promet u skladu s carinskim ili drugim propisima određuje Vlada Republike Hrvatske.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u skladu s međunarodnim ugovorima ili na temelju drugih propisa može se dozvoliti unos i iznos robe i izvan graničnih prijelaza.

(4) Unos i iznos robe za koju je obvezan zdravstveno - sanitarni, veterinarski, fitosanitarni te drugi inspekcijski ili posebni nadzor dozvoljen je samo preko onih graničnih prijelaza koji su posebnim propisima određeni za unos i iznos takve robe.

(5) Ako je zbog sigurnosti, javnog reda ili zaštite zdravlja ljudi i životinja ili opće sigurnosti uvoz ili izvoz robe ograničen propisima koji određuju zabrane i ograničenja, Vlada Republike Hrvatske može odrediti da se unos ili iznos robe obavlja samo preko određenih graničnih prijelaza.

Carinski nadzor**Članak 18.**

(1) Predmet carinskog nadzora je roba:

1. za koju je carinskim propisima Europske unije propisan carinski nadzor, i
2. koja je predmet zabrana i ograničenja pri unosu u područje primjene ovoga Zakona ili iznosu iz njega.

(2) Pod carinskim nadzorom nalaze se također prometna i prijevozna sredstva i uređaji te kontejneri, spremnici i ambalaža za koje postoji opravdana sumnja da se u njima prevozi roba iz stavka 1. ovoga članka.

Obveze prijevoza robe

Članak 19.

Carinski ured iz članka 38. stavka 1. točke a) Carinskog zakonika je najbliži carinski ured nakon prelaska granične crte uzimajući u obzir najkraći uobičajeni put.

Oslobođenje obveze prijevoza

Članak 20.

U skladu s člankom 38. stavkom 4. Carinskog zakonika za određene vrste roba ministar financija pravilnikom propisuje izuzetke od obveze prijevoza od granične crte do carinskog ureda iz članka 19. ovoga Zakona.

Oduzimanje i prodaja robe u slučaju nezakonitog postupanja

Članak 21.

(1) Ako se pri provedbi mjera carinskog nadzora utvrdi da je roba bila nezakonito unesena ili izuzeta ispod carinskog nadzora, odnosno da je bila predmetom bilo kojeg oblika nezakonitog postupanja u smislu carinskih propisa, carinski ured može poduzeti sve mjere radi osiguranja naplate duga razmjerno svrsi koja se želi postići, uključujući i privremeno oduzimanje robe.

(2) O privremenom oduzimanju robe carinski ured izdaje potvrdu te u primjerenom roku donosi rješenje s rokom zadržavanja robe do okončanja postupka obračuna i naplate duga.

(3) Ako se podnese primjereni instrument osiguranja plaćanja u visini pripadajućeg duga, privremeno oduzeta roba vratit će se osobi od koje je oduzeta. Instrument osiguranja duga može podnijeti druga osoba.

(4) U rješenju o naplati duga za privremeno oduzetu robu carinski ured će odrediti da će se za slučaj neplaćanja duga u ostavljenom roku privremeno oduzeta roba trajno oduzeti.

(5) Roba iz stavka 4. ovoga članka oduzet će se i u slučaju kada nije vlasništvo osobe koja je s robom nezakonito postupala. Oduzimanje robe ne utječe na prava trećih osoba za naknadu štete od osobe od koje je roba oduzeta.

(6) Oduzimanjem robe iz stavka 4. ovoga članka carinski dug se gasi sukladno članku 233. stavku 1. točki d) Carinskog zakonika.

Mjere za osiguravanje istovjetnosti robe

Članak 22.

(1) Mjere za osiguravanje istovjetnosti robe mogu se provesti prije puštanja robe ako to zahtijevaju mjere carinskog nadzora kako bi se spriječila zlouporaba s robom te osigurala istovjetnost robe.

(2) Sredstva za osiguravanje istovjetnosti robe mogu se postaviti na prostor u kojem se prevozi roba ili na svako pojedinačno pakiranje robe samo ako je time osigurano da se roba neće moći ukloniti bez da se time oštete carinska obilježja ili ostavi jasan trag na korištenim sredstvima za osiguravanje istovjetnosti robe ili na sredstvu na koje se postavljaju.

(3) Kada je to propisano međunarodnim ugovorom carinski ured izdavanjem potvrde prethodno odobrava upotrebu prtljažnih prostora vozila ili vozila za prijevoz robe.

(4) Sredstva za osiguravanje istovjetnosti robe ne smiju oštetiti robu niti umanjiti njezinu upotrebljivost.

(5) Prijevoznik ili deklarant, odnosno osoba odgovorna za robu odgovorni su za čuvanje i sprječavanje oštećenja carinskih obilježja.

Službena mjesta

Članak 23.

(1) Službeno mjesto određuje Carinska uprava u prostorima, objektima i poslovnim prostorijama u kojima je moguća provedba mjera carinskog nadzora i koji zadovoljavaju opće i posebne uvjete određene propisom iz stavka 6. ovoga članka.

(2) Poslovne prostorije, prostori i objekti u zračnoj, pomorskoj i riječnoj luci, poštanskom uredu, željezničkom kolodvoru, čvorištima i instalacijama, slobodnoj zoni, slobodnom skladištu ili drugom mjestu mogu se smatrati službenim mjestima ako se na njima obavlja promet robom koja podliježe primjeni carinskih propisa i drugih propisa iz nadležnosti Carinske uprave, odnosno promet putnika između Europske unije i trećih zemalja te ako Carinska uprava utvrdi da zadovoljavaju opće i posebne uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Na zahtjev osobe koja upravlja i organizira obavljanje djelatnosti u prostorima, objektima i poslovnim prostorijama iz stavka 2. ovoga članka (u daljnjem tekstu: operater) Carinska uprava izdaje odobrenje o ispunjavanju uvjeta za utvrđivanje službenog mjesta. Odobrenjem se utvrđuje i poseban prostor za podnošenje robe i provedbu mjera carinskog nadzora.

(4) Operater je dužan osigurati:

1. nesmetani pristup prostorima, objektima i poslovnim prostorijama koji su određeni kao službeno mjesto te svim ostalima prostorima koji su funkcionalno, stvarno, poslovno ili na bilo koji drugi način s njime povezani,

2. podatke o redu vožnje, letenja ili plovidbe te sve druge podatke o planiranom i stvarnom prometu osoba i robe. Podaci se stavljaju na raspolaganje carinskom uredu odmah po saznanju, a u slučaju donošenja plana, rasporeda ili reda voženje, letenja ili plovidbe odmah po donošenju,

3. uvid u sve evidencije o podacima iz točke 2. ovoga stavka.

(5) Službenim mjestima u smislu ovoga Zakona se smatraju prijevozna sredstva u kojima se provodi carinski postupak tijekom prijevoza u skladu s međunarodnim sporazumima.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje opće i posebne uvjete za određivanje službenog mjesta, postupak utvrđivanja ispunjavanja uvjeta te druge posebnosti provedbe ovoga članka.

Podnošenje robe

Članak 24.

(1) Robu koja nije uočljiva i robu koja se ne prevozi u uobičajenom prostoru potrebno je izričito deklarirati.

(2) Roba se podnosi u uredovno radno vrijeme nadležnog carinskog ureda i na uredovnom mjestu, odnosno na mjestu kojega odobri i odredi nadležni carinski ured.

Carinjenje robe izvan uredovnog prostora carinskog ureda

Članak 25.

(1) Carinski ured može na zahtjev deklaranta odobriti carinjenje robe i izvan uredovnog prostora carinskog ureda ako to ne umanjuje učinkovitost provedbe mjera carinskog nadzora.

(2) Postupanje u pojednostavnjenim carinskim postupcima ne utječe na primjenu stavka 1. ovoga članka.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje tarifu troškova uredovanja izvan uredovnog prostora carinskog ureda.

Carinski nadzor na službenim mjestima ili na graničnom prijelazu

Članak 26.

(1) Radi provedbe mjera carinskog nadzora carinski ured može od odgovorne osobe zatražiti uklanjanje robe, predmeta, objekata, uređaja i prometnih sredstava koji se bez suglasnosti nalaze na službenim mjestima ili na graničnom prijelazu. Ako odgovorna osoba ne postupi prema traženju carinskog ureda ili nije dostupna uklanjanje će organizirati i/ili provesti carinski ured na trošak odgovorne osobe.

(2) Carinski ured može od osoba koje se nalaze na službenim mjestima ili na graničnim prijelazima gdje se provode mjere carinskog nadzora zatražiti da napuste ta mjesta ako onemogućavaju ili ometaju obavljanje carinskog nadzora ili ako bi zbog njihove nazočnosti moglo doći do kršenja carinskih ili drugih propisa ili otežavanja obavljanja carinskog nadzora.

Uredovno radno vrijeme

Članak 27.

Carinski ured na vidnom mjestu objavljuje uredovno radno vrijeme tijekom kojeg se neprekinuto može cariniti roba i obavljati druge službene radnje iz nadležnosti Carinske uprave.

Carinjenje robe izvan uredovnog radnog vremena

Članak 28.

(1) Na zahtjev deklaranta carinski ured može odobriti carinjenje robe i izvan uredovnog radnog vremena carinskog ureda ako to ne umanjuje učinkovitost provedbe mjera carinskog nadzora.

(2) Postupanje u pojednostavnjenim carinskim postupcima ne utječe na primjenu stavka 1. ovoga članka.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje tarifu troškova uredovanja izvan uredovnog radnog vremena.

Nadzor nad robom koja je predmet oslobođenja

Članak 29.

Carinska uprava je ovlaštena provoditi mjere carinskog nadzora nad robom za koju je odobreno oslobođenje od plaćanja carine ili kojoj je odobreno povoljnije tarifno postupanje.

Evidencije

Članak 30.

(1) Knjiženja i druga evidentiranja koja se odnose na primjenu carinskih propisa moraju se obavljati potpuno, točno, pravodobno i uredno. Evidencije koje se odnose na primjenu carinskih propisa moraju biti sukladne s poreznim, knjigovodstvenim i drugim evidencijama i ispravama osobe ili osoba na koje se odnose.

(2) Evidencije iz stavka 1. ovoga članka obuhvaćaju i sve pripadajuće knjigovodstvene i carinske isprave koje se odnose na podatke upisane u evidenciju.

(3) U svrhu provedbe carinskog nadzora evidencije se moraju predložiti i učiniti dostupnima Carinskoj upravi.

(4) Carinska služba je ovlaštena pregledati evidenciju na mjestu gdje se vodi. Osoba koja je dužna voditi evidenciju mora Carinskoj upravi pružiti odgovarajuću pomoć i objašnjenja, a ta se obveza odnosi i na svaku drugu osobu kojoj je ugovorom ili na bilo koji drugi način prepušteno vođenje evidencije.

GLAVA 2.

Privremeni smještaj

Privremeni smještaj robe i skraćena deklaracija

Članak 31.

Ministar financija pravilnikom propisuje detaljnija pravila za privremeni smještaj robe i propisuje obrazac skraćene deklaracije.

Prostori u kojima je dopušteno privremeno smještati robu i carinska skladišta

Članak 32.

Prostori u kojima se roba privremeno smješta i prostori za carinsko skladištenje moraju biti opremljeni na način da osiguravaju učinkovit i potpuni carinski nadzor.

DIO IV.

CARINSKI DOPUŠTENO POSTUPANJE ILI UPORABA ROBE

GLAVA 1.

Općenito

Carinska deklaracija

Članak 33.

(1) Ministar financija pravilnikom propisuje način korištenja i popunjavanja carinske deklaracije te sustav šifri koje se koriste pri popunjavanju carinske deklaracije.

(2) Ako se u skladu s carinskim propisima Europske unije o puštanju robe u slobodni promet koristi usmena carinska deklaracija i nastane carinski dug, carinski ured na posebnom obrascu izdaje potvrdu o plaćanju tog duga.

(3) Oblik i sadržaj obrasca iz stavka 2. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.

Odobrenje za pojednostavnjenje

Članak 34.

Na temelju zahtjeva Carinska uprava izdaje odobrenje za obavljanje bilo kojeg od pojednostavnjenih postupaka sukladno carinskim propisima Europske unije ili međunarodnim ugovorima koji obvezuju Republiku Hrvatsku i propisuju pojednostavnjene postupke.

Prihvaćanje carinske deklaracije

Članak 35.

(1) Uzimajući u obzir odredbe carinskih propisa Europske unije, carinska deklaracija se prihvaća:

1. ako je podnesena carinskom uredu nadležnom za prihvaćanje carinske deklaracije, uzimajući u obzir posebnosti elektroničkog poslovanja,
2. ako je podnesena u uredovno radno vrijeme carinskog ureda, poštujući posebnosti elektroničkog poslovanja,
3. ako je podnesena od ovlaštene osobe,
4. ako je podnesena u propisanom obliku i pravilno popunjena,
5. ako su carinskoj deklaraciji priložene sve propisane isprave potrebne za odobravanje zahtijevanog postupka, uzimajući u obzir posebnosti elektroničkog poslovanja,
6. ako je roba podnesena.

(2) Ako uvjeti iz stavka 1. ovoga članka nisu ispunjeni carinski ured o tome odmah na odgovarajući način obavještava deklaranta.

Provjera prihvaćene carinske deklaracije

Članak 36.

(1) Ako carinski ured pri provjeri prihvaćene carinske deklaracije utvrdi odstupanje podataka navedenih u carinskoj deklaraciji od činjeničnog stanja ili neispunjavanje uvjeta za zahtijevani carinski postupak, o tome na odgovarajući način obavještava deklaranta.

(2) Na temelju odluke carinskog ureda carinska deklaracija će se izmijeniti.

(3) Carinski ured postupa u skladu s odredbama posebnih zakona koji uređuju postupanje Carinske uprave pri nadzoru te utvrđivanju i obračunu javnih davanja ako pri provjeri carinske deklaracije utvrdi nepravilnosti.

(4) Primjena odredbi iz stavaka 1. i 3. ovoga članka ne isključuje primjenu kaznenih odredbi.

Uzimanje uzoraka robe

Članak 37.

(1) U slučaju uzimanja uzoraka robe radi analize ili detaljnog pregleda carinski ured sastavlja zapisnik i jednu presliku dostavlja deklarantu. Ako se analiza ili detaljni pregled robe ne mogu obaviti u Carinskoj upravi, analizu ili pregled robe na zahtjev Carinske uprave može izvršiti i druga stručna ustanova ili organizacija.

(2) Carinski ured postupa u skladu s odredbama posebnih zakona koji uređuju postupanje Carinske uprave pri nadzoru te utvrđivanju i obračunu javnih davanja ako u vezi s primjenom odredbi iz stavka 1. ovoga članka utvrdi nepravilnosti vezane uz obračun iznosa davanja ili utvrdi nepravilnosti koje utječu na pravilno provođenje propisa.

Izmjena podataka

Članak 38.

(1) Carinski ured na zahtjev deklaranta ili po službenoj dužnosti nakon puštanja robe izdaje deklarantu odluku o izmjeni podataka u carinskoj deklaraciji ako:

1. podaci u carinskoj deklaraciji ne odgovaraju podacima iz isprava priloženih carinskoj deklaraciji, odnosno iz naknadno predanih ili zaprimljenih isprava za koje se nedvojbeno utvrdi da se odnose na predmetnu robu, ili

2. se iz naknadno provedenog pregleda predmetne robe utvrdi da podaci u carinskoj deklaraciji ne odgovaraju činjeničnom stanju robe.

(2) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i za pojednostavnjene i dopunske carinske deklaracije.

Pojednostavnjenja u provoznom postupku

Članak 39.

(1) Na temelju zahtjeva Carinska uprava izdaje odobrenje za provedbu bilo kojeg pojednostavnjenja provoznog postupka ako je propisima Europske unije ili međunarodnim ugovorima koji obvezuju Republiku Hrvatsku propisana mogućnost odobravanja takvog pojednostavnjenja.

(2) Ministar financija pravilnikom detaljnije propisuje primjenu pojednostavnjenja provoznog postupka.

GLAVA 2.

Slobodne zone i slobodna skladišta

Osnivanje slobodnih zona i slobodnih skladišta

Članak 40.

Slobodne zone i slobodna skladišta osnivaju se temeljem koncesije za osnivanje zone ili skladišta koju daje Vlada Republike Hrvatske.

Suglasnost za zahvate u prostor ili gradnju objekata

Članak 41.

(1) Suglasnost za izgradnju bilo kakvih nekretnina u slobodnoj zoni izdaje carinski ured temeljem pisanog zahtjeva.

(2) Pisani zahtjev mora sadržavati:

1. opće podatke o slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu i podnositelju zahtjeva,
2. napomenu o djelatnostima za koje bi se objekt trebao koristiti,
3. sve ostale podatke, koji omogućavaju carinskom tijelu odlučivanje o zahtjevu,
4. navode određene propisima o reguliranju prostora i gradnji objekata.

Korisnici slobodne zone ili slobodnog skladišta

Članak 42.

(1) Korisnici slobodne zone ili slobodnog skladišta mogu biti osnivač i druge pravne osobe te samostalni poduzetnici pojedinci.

(2) Korisnik obavlja gospodarsku djelatnost u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu na temelju ugovora s osnivačem slobodne zone ili slobodnog skladišta.

(3) Za djelatnosti koje obavlja u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu korisnik mora voditi odvojeno knjigovodstvo.

Odluke o vođenju evidencija

Članak 43.

(1) Odobrenje za vođenje evidencija korisniku slobodne zone ili slobodnog skladišta izdaje carinski ured.

(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na temelju podnesenog pisanog zahtjeva korisnika slobodne zone ili slobodnog skladišta.

(3) Carinski ured može odobrenje ukinuti ako u odnosu na poslovanje korisnika odobreno vođenje evidencija više ne omogućava odgovarajući carinski nadzor ili ako je zabranio ili ograničio obavljanje neke od djelatnosti.

(4) Nakon što carinski ured poništi odobrenje evidencija doneseno u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, korisnik ne smije više obavljati djelatnosti na koje se odnosi poništena prvotno odobrena evidencija, a sa preostalim robom postupaju se kao s robom koja se unosi ili ponovno unosi u carinsko područje.

Čuvanje isprava

Članak 44.

Zahtjeve za odobrenje vođenja evidencije i druge isprave koje se na njih odnose carinski ured čuva najmanje tri godine od kraja kalendarske godine u kojoj je korisnik prestao obavljati djelatnost u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Opskrba plovila u međunarodnom prometu

Članak 45.

Roba unesena u slobodnu zonu ili slobodno skladište može se koristiti i za opskrbu plovila u međunarodnom prometu.

DIO V.

CARINSKI DUG I OSLOBOĐENJA OD PLAĆANJA CARINE

Utvrdjivanje nadležnosti za knjiženje i obavještavanje o carinskom dugu

Članak 46.

(1) Obveza knjiženja carinskog duga temeljem članka 218. stavka 2. i članka 220. Carinskog zakonika nastaje izdavanjem odluke o nastanku duga.

(2) Nije dopušteno knjiženje carinskog duga o kojem se u skladu s člankom 221. stavkom 3. Carinskog zakonika više ne smije obavještavati dužnika.

(3) Za knjiženje carinskog duga i obavještavanje o njemu nadležan je carinski ured na čijem području je nastao carinski dug ili se smatra da je nastao u smislu članka 215. Carinskog zakonika, odnosno carinski ured koji je prema unutarnjem ustrojstvu nadležan za obračun carinskog duga u posebnim slučajevima.

Rok za plaćanje carinskog duga

Članak 47.

Carinski dug za koji je bila odobrena odgoda plaćanja iz članka 226. točaka b) i c) Carinskog zakonika plaća se na sljedeći način:

1. ako je razdoblje kalendarski tjedan, do petka četvrtog tjedna koji slijedi tom kalendarskom tjednu,
2. ako je razdoblje kalendarski mjesec, najkasnije šesnaesti dan u mjesecu koji slijedi taj kalendarski mjesec.

Odgoda plaćanja carinskog duga

Članak 48.

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za odgodu plaćanja carinskog duga podnosi se mjesno nadležnom carinskom uredu prema sjedištu podnositelja zahtjeva.

(2) Odgodu u skladu s odredbama članka 226. točke c) Carinskog zakonika odobrava Središnji ured istovremeno s izdavanjem, odnosno izmjenom odobrenja za pojednostavnjenje carinskih deklaracija.

(3) Odgoda plaćanja duga odobrit će se ako dužnik ispunjava sljedeće uvjete:

1. pravodobno i u cijelosti podmiruje svoje obveze,
2. ima financijsku sposobnost dovoljnu za ispunjavanje obveza,
3. ima primjeren opseg poslovanja,
4. ima zadovoljavajući sustav vođenja evidencija koji Carinskoj upravi omogućava provedbu učinkovitoga nadzora i provjere,
5. nije teže kršio ili nije ponavljao kršenje carinskih, trošarinskih i poreznih propisa.

Povrat i otpust carine

Članak 49.

(1) Zahtjev za povrat ili otpust carine podnosi se carinskom uredu koji je knjižio carinski dug za koji se zahtijeva povrat ili otpust i koji je nadležan za odlučivanje o zahtjevu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, zahtjev za povrat ili otpust se podnosi nadzornom carinskom uredu određenom u odobrenju za pojednostavnjenje ako je dug bio obračunat na temelju pojednostavnjenja iz članka 76. stavka 1. točke b) i c) Carinskog zakonika.

Ovlaštenje ministra

Članak 50.

(1) Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete odgode plaćanja, povrata i otpusta carine.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete i način polaganja, primjene te povrata instrumenata osiguranja plaćanja koji se koriste u carinskim postupcima.

Oslobođenje od plaćanja carine**Članak 51.**

Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete oslobođenja u skladu s odredbama Uredbe o oslobođenjima od plaćanja carine.

DIO VI.**ODREDBE O CARINSKIM MJERAMA U VEZI S ROBOM ZA KOJU POSTOJI SUMNJA DA POVRJEĐUJE ODREĐENA PRAVA INTELEKTUALNOG VLASNIŠTVA*****Zahtjev za poduzimanjem carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva*****Članak 52.**

(1) Zahtjev za poduzimanjem carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva podnosi se Središnjem uredu.

(2) Odluku o prihvaćanju zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Središnji ured dostavlja nositelju prava i svim carinskim uredima.

(3) Središnji ured vodi evidenciju prihvaćenih i odbijenih zahtjeva nositelja prava za poduzimanjem carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva.

Odlučivanje u provedbi carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva**Članak 53.**

U postupku provedbe carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva rješava nadležni carinski ured donošenjem odluke.

Uzimanje uzoraka**Članak 54.**

(1) Carinski ured može prilikom pregleda robe uzeti uzorke te ih temeljem pisanog zahtjeva predati nositelju prava za potrebe analize ili drugog odgovarajućeg ispitivanja i provedbe daljnjeg postupka.

(2) Nositelj prava mora najkasnije do dana puštanja robe vratiti uzorke ako se privremeno zadržana roba pušta.

(3) Analiza ili drugo odgovarajuće ispitivanje iz stavka 1. ovoga članka obavlja se na isključivu odgovornost i o trošku nositelja prava.

Pojednostavnjeni postupak uništenja robe

Članak 55.

(1) Nositelj prava može podnijeti zahtjev za uništenje privremeno zadržane robe pod carinskim nadzorom bez obaveze da se prethodno utvrdi je li pravo intelektualnog vlasništva povrijeđeno po važećim propisima.

(2) Nadležni carinski ured može udovoljiti zahtjevu nositelja prava iz stavka 1. ovoga članka ako je podnesen u roku od deset radnih dana, a u slučaju lako pokvarljive robe u roku od tri radna dana, od zaprimanja obavijesti o privremenom zadržavanju robe te ako nositelj prava uz zahtjev priloži:

1. pisanu izjavu, ovjerenu kod javnog bilježnika, da se privremeno zadržanom robom povrjeđuje njegovo pravo intelektualnog vlasništva,
2. pisanu izjavu deklaranta, posjednika ili vlasnika robe, ovjerenu kod javnog bilježnika, da je suglasan s uništenjem privremeno zadržane robe pod carinskim nadzorom.

(3) Na temelju obrazloženog zahtjeva nositelja prava nadležni carinski ured može produžiti rok iz stavka 2. ovoga članka za daljnjih deset radnih dana. U slučaju lako pokvarljive robe rok iz stavka 2. ovoga članka ne može se produžiti.

(4) Ako u rokovima iz stavka 2. ovoga članka deklarant, posjednik ili vlasnik robe nije izrijekom pisano prigovorio uništenju robe pod carinskim nadzorom, smatrat će se da je uz zahtjev nositelja prava za pojednostavnjenim postupkom uništenja robe iz stavka 1. ovoga članka priložena izjava deklaranta, posjednika ili vlasnika robe iz stavka 2. točke 2. ovoga članka.

(5) Prije provedbe pojednostavnjenog postupka uništenja robe pod carinskim nadzorom nadležni carinski ured će izuzeti uzorke sve robe, osigurati istovjetnost uzoraka i osigurati njihovo čuvanje kako bi mogli poslužiti kao dokaz u slučaju pokretanja sudskog postupka.

(6) Uz zapisnik o uzimanju uzoraka iz stavka 5. ovoga članka obvezno se prilažu fotografije robe ovjerene otiskom carinskog pečata.

(7) Za uništenje robe pod carinskim nadzorom odgovoran je nositelj prava na čiji se trošak uništenje provodi. Uništenjem robe pod carinskim nadzorom ne smiju nastati troškovi na teret Republike Hrvatske.

Nagodba o uništenju robe

Članak 56.

(1) U rokovima iz članka 13. Uredbe o provedbi prava intelektualnog vlasništva, umjesto dokaza o podnesenoj tužbi nositelj prava može nadležnom carinskom uredu predati pisanu nagodbu između nositelja prava i vlasnika robe ili osobe koja raspolaže robom da se roba uništi pod carinskim nadzorom. Nagodba može sadržavati i dogovor o troškovima uništenja robe.

(2) Ako primjenom stavka 1. ovoga članka dođe do uništenja robe ne smiju nastati troškovi na teret Republike Hrvatske.

Postupanje s privremeno zadržanom robom

Članak 57.

Na privremeno zadržanu robu na odgovarajući način se primjenjuju carinski propisi za privremeni smještaj robe.

Postupanje kod uništenja robe temeljem sudske odluke

Članak 58.

Ako nadležni sud pravomoćnom odlukom utvrdi da se robom povrjeđuje neko od prava intelektualnog vlasništva i odredi uništenje robe primjenjuju se carinski propisi o uništenju robe pod carinskim nadzorom koja nije roba Zajednice. S ostacima i otpacima koji preostanu nakon uništenja robe koja nije roba Zajednice postupa se u skladu s carinskim propisima.

Troškovi

Članak 59.

(1) Troškove čuvanja i održavanja privremeno zadržane robe do pravomoćne odluke suda, odnosno do uništenja robe, uključujući troškove uništenja robe, snosi osoba protiv koje je nositelj prava pokrenuo postupak za zaštitu prava intelektualnog vlasništva.

(2) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, troškove čuvanja i održavanja privremeno zadržane robe snosi nositelj prava:

1. ako u propisanom roku ne podnese tužbu, odnosno ako povuče tužbu,
2. ako sud odbaci tužbu ili odbije tužbeni zahtjev,
3. u slučaju uništenja robe u skladu s člancima 55. i 56. ovoga Zakona, ako iz dogovora stranaka ne proizlazi drukčije,
4. ako nastale troškove u roku ne podmiri osoba protiv koje je nositelj prava pokrenuo postupak za zaštitu prava intelektualnog vlasništva, odnosno osoba koja snosi troškove na temelju nagodbe iz članka 55. ovoga Zakona.

DIO VII.**USTUPANJE, PRIKUPLJANJE, PRODAJA I BESPLATNA DODJELA ROBE***Ustupanje robe u korist Republike Hrvatske***Članak 60.**

Carinski ured može u skladu s člankom 182. Carinskog zakonika dopustiti ustupanje robe u korist Republike Hrvatske pod uvjetom da ustupanje ne prouzroči troškove na teret Republike Hrvatske.

*Provedbeni propis za prikupljanje, smještaj, čuvanje i prodaju oduzete i ustupljene robe***Članak 61.**

Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete za provedbu i način postupanja sudionika u postupcima prikupljanja, smještaja, čuvanja i prodaje oduzete ili ustupljene robe te način obračuna i raspodjele sredstava dobivenih prodajom kao i postupak besplatne dodjele oduzete i ustupljene strane robe.

*Prikupljanje stranih motornih i priključnih vozila i plovila te njihovih dijelova***Članak 62.**

Hrvatski autoklub prikuplja, preuzima, čuva, odnosno odstranjuje s područja primjene strana motorna i priključna vozila i plovila te njihove dijelove.

*Prodaja i drugo postupanje s robom***Članak 63.**

(1) Oduzeta i ustupljena roba prodaje se u postupku javne prodaje ako odredbama ovoga Zakona nije drugačije propisano.

(2) Iznimno, životinje, biljke, hranu, drugu lako pokvarljivu robu i robu kojoj je propisom ograničen rok uporabe ili robu za koju to zahtijevaju sigurnosni razlozi, razlozi zaštite zdravlja i života ljudi, životinja, bilja, zaštite prirode i okoliša ili drugi osobito opravdani razlozi, carinski ured može odmah i neposredno prodati, besplatno dodijeliti ili uništiti na trošak osobe koja je nezakonito postupala.

(3) Prodaja robe nije dopuštena ako bi to štetno utjecalo na život ili zdravlje ljudi, životinja ili biljaka ili ako za tu robu vrijede druge zabrane i ograničenja pri puštanju u slobodni promet, a roba ne zadovoljava te uvjete ili ograničenja.

(4) Oduzetu ili ustupljenu stranu robu prodaje mjesno nadležni carinski ured ili drugi carinski ured kojeg odredi ravnatelj Carinske uprave.

(5) Oduzeta ili ustupljena motorna i priključna vozila i plovila te njihove dijelove prodaje Hrvatski autoklub.

Provedbeni propis u vezi s prikupljanjem, preuzimanjem, čuvanjem i prodajom stranih motornih i priključnih vozila i plovila te njihovih dijelova

Članak 64.

Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete za prikupljanje, preuzimanje, čuvanje i prodaju stranih motornih i priključnih vozila i plovila te njihovih dijelova.

Drugi načini raspolaganja robom

Članak 65.

Ako se oduzeta i ustupljena roba ne može prodati, odnosno upotrijebiti zbog zdravstvenih, veterinarskih, fitosanitarnih, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih posebnim propisima, carinski ured će njome raspolagati, odnosno pitanje te robe riješiti sukladno posebnim propisima.

Raspoređivanje sredstava ostvarenih prodajom

Članak 66.

Sredstva ostvarena prodajom robe moraju se najprije rasporediti tako da se naplati carina, trošarina, porezi i druga javna davanja koja se obračunavaju prilikom uvoza robe, zatim troškovi postupka i troškovi smještaja. Ostatak sredstava prihod je državnog proračuna Republike Hrvatske.

Besplatna dodjela

Članak 67.

(1) Osim prodaje, oduzeta i ustupljena roba može se besplatno dodijeliti ili se s njom može raspolagati na drugi način.

(2) Prije preuzimanja besplatno dodijeljene robe koja nije roba Zajednice, osoba kojoj je roba dodijeljena mora regulirati carinski status robe.

(3) Oduzeta i ustupljena roba može se besplatno dodijeliti tijelima državne uprave ili drugim javnopravnim tijelima ako je ta roba potrebna za obavljanje njihove djelatnosti.

(4) Oduzetu i ustupljenu robu, koja predstavlja predmete povijesne, arheološke, etnografske, kulturne, umjetničke ili znanstvene vrijednosti ili je podobna za obavljanje humanitarne ili socijalne djelatnosti, Vlada Republike Hrvatske može besplatno dodijeliti državnim tijelima i organizacijama koje obavljaju odgovarajuću djelatnost.

(5) Vlada Republike Hrvatske može za donošenje odluka iz stavka 1. ovoga članka ovlastiti povjerenstvo koje čine predstavnici ministarstava nadležnih za financije, socijalnu skrb, gospodarstvo i kulturu.

Uništenje robe

Članak 68.

(1) Ako se roba ne proda ili besplatno ustupi, uništava se pod carinskim nadzorom uz poštivanje posebnih propisa.

(2) Zbog sigurnosnih razloga, razloga zaštite zdravlja i života ljudi, životinja, bilja, zaštite prirode i okoliša ili drugih osobito opravdanih razloga, carinski ured može sa oduzetom robom koja je, sukladno posebnim propisima, u ograničenom pravnom prometu raspolagati tako da je do određivanja carinskog postupanja preda na čuvanje nadležnom javnopravnom tijelu ili ovlaštenoj osobi za stručno postupanje i rukovanje robom.

(3) Ako se roba oduzeta sukladno člancima 53., 57. i 75. Carinskog zakonika ili primjenom drugih carinskih propisa Europske unije mora uništiti jer ne udovoljava zdravstvenim, veterinarskim, fitosanitarnim, sigurnosnim ili drugim propisima, uništenje se provodi na trošak osobe od koje je roba oduzeta.

(4) Troškove uništenja iz stavka 3. ovoga članka i članka 63. stavka 2. ovoga Zakona dužna je podmiriti osoba od koje je roba oduzeta u roku 10 dana od dana dostave odluke o uništenju robe, a u protivnom će se ti troškovi naplatiti prisilno. Ovrhu provodi carinski ured nadležan prema mjestu sjedišta, odnosno prebivališta osobe od koje je roba oduzeta prema propisima za prisilnu naplatu javnih davanja.

Postupanje s robom čiji vlasnik nije poznat

Članak 69.

(1) Ako vlasnik robe iz članka 57. Carinskog zakonika nije poznat, carinski ured provodi postupak objave činjenica bitnih za uređenje položaja robe na način da se na oglasnoj ploči objavi popis s opisom robe te naznakom da vlasnik nije poznat.

(2) Protekom roka od 20 dana od objave roba iz stavka 1. ovoga članka može se izložiti prodaji, a za slučaj da ne može biti u prometu na području primjene roba će se uništiti.

(3) Ako se radi o životinjama, hrani i drugoj lako pokvarljivoj robi i robi kojoj je propisom ograničen rok uporabe, carinski ured robu prodaje u skladu s člankom 63. stavkom 2. ovoga Zakona.

(4) Ako se vlasnik robe javi nakon prodaje, na zahtjev mu se vraća dio novčanih sredstava dobivenih prodajom koji čini razlika između ostvarene prodajne cijene i troškova nastalih radi uređenja položaja robe uvećanih za iznos dužnih javnih davanja. Zahtjev se podnosi u roku 2 godine od provedbe prodaje.

Postupanje s oduzetom robom**Članak 70.**

(1) Carinska uprava može ustupiti oduzetu robu koja nema carinski status roba Zajednice samo ako je dopustila jedno od propisanih carinski dopuštenih postupanja ili uporaba robe, odnosno ako je nastali carinski dug već podmiren.

(2) Carinski dug iz stavka 1. ovoga članka naplaćuje se od dužnika, odnosno podmiruje iz cijene prodane robe.

(3) Troškovi koji nastaju pri oduzimanju robe podmiruju se iz cijene prodane robe po podmirenju carinskog duga.

DIO VIII.**PREKRŠAJNE ODREDBE*****Prekršaji prema ovom Zakonu*****Članak 71.**

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 3.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba ako:

1. unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti robu u carinsko područje, odnosno iz carinskog područja, izvan graničnoga prijelaza ili preko graničnog prijelaza u vrijeme kad granični prijelaz nije otvoren (članak 17. stavak 1. ovoga Zakona),

2. odmah ne podnese carinskom uredu robu iz članka 19. ovoga Zakona,

3. u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu obavlja djelatnost bez suglasnosti ili odobrenja carinskog ureda ili ne vodi, netočno ili nepotpuno vodi knjigovodstvo ili evidenciju za poslovanje u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu (članci 41., 42. i 43. ovoga Zakona).

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 72.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba ako:

1. ne omogući nesmetani pristup poslovnim prostorima, objektima i poslovnim prostorijama koji su određeni kao službeno mjesto te svim ostalima prostorima koji su funkcionalno, stvarno, poslovno ili na bilo koji drugi način s njime povezani (članak 23. stavak 4. točka 1. ovoga Zakona),

2. ne stavi na raspolaganje podatke i uvid u evidencije o redu vožnje, letenja ili plovidbe te sve druge podatke o planiranom i stvarnom prometu osoba i robe (članak 23. stavak 4. točke 2. i 3. ovoga Zakona),

3. ne ukloni robu, predmete, objekte, uređaje i prometna sredstva koja se bez suglasnosti nalaze na službenim mjestima ili na graničnom prijelazu (članak 26. stavak 1. ovoga Zakona),

4. ne napusti službena mjesta ili granični prijelaz gdje se provode mjere carinskog nadzora (članak 26. stavak 2. ovoga Zakona).

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Povrede sa zaštićenim vrstama životinja i biljaka, kulturnim i prirodnim dobrima te motornim vozilima

Članak 73.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 3.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba ako:

1. unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti u carinsko područje ili iznijeti iz carinskog područja zaštićene životinje, gljive i biljke, kao i njihove dijelove ili derivate a ne radi se o znatnoj količini, bez odgovarajućih dopuštenja i suprotno uvjetima i načinu propisanim carinskim propisima te međunarodnim ugovorima ili sporazumima kojima je pristupila Republika Hrvatska,

2. ne prijavi kulturna ili prirodna dobra koja iznosi iz carinskoga područja ili unosi u carinsko područje, koja su kao takva određena posebnim propisima,

3. unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti preko graničnog prijelaza motorno vozilo na kojemu su krivotvoreni identifikacijski brojevi šasije ili na koji su stavljene nepripadajuće registarske oznake ili ako za vozilo podnese krivotvorene ili nepripadajuće prometne isprave.

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Prekršaji prema Carinskom zakoniku

Članak 74.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 3.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba ako:

1. na skriven način unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti robu preko graničnog prijelaza (članci 37. i 183. Carinskog zakonika),
2. ne podnese ili ne preda carinsku deklaraciju za robu ili dio robe koja bi bila predmet jednog od carinskih postupaka iz članka 4. točke 16. Carinskog zakonika, ukoliko se radi o robi komercijalne naravi ili robi za koju su propisane zabrane ili ograničenja pri uvozu ili izvozu (članak 59. stavak 1. Carinskog zakonika),
3. sastavi ili omogući da se sastavi isprava koja sadrži nepravilne podatke na temelju kojih se za proizvode na koje se isprava odnosi neopravdano dobije preferencijalno podrijetlo (članci 22. i 27. Carinskog zakonika),
4. neistinitim prikazivanjem činjenica ili prešućivanjem odlučujućih činjenica ostvari ili pokuša u carinskom postupku ostvariti potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja uvoznih davanja i drugih javnih davanja koja se plaćaju prilikom uvoza ili odgodu njihova plaćanja ili neku drugu pogodnost ili olakšicu (članak 62., članak 122., članak 150. do 153. i članak 185. Carinskog zakonika),
5. nezakonito izuzme robu iz članka 18. ovoga Zakona ispod carinskog nadzora (članak 37., članak 59. stavak 2. i članak 183. Carinskog zakonika).

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 75.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba ako:

1. sastavi ili omogući da se sastavi isprava s nepravilno navedenim podacima o podrijetlu robe (članci 22. i 27. Carinskog zakonika),
2. ne preveze robu unesenu u carinsko područje odmah i po prometnom putu na način koji odredi carinska služba do carinskog ureda iz članka 38. Carinskog zakonika (članak 38. stavak 1. Carinskog zakonika),
3. carinski ured odmah ne obavijesti da zbog više sile ili nepredvidivih okolnosti nije moguće ispuniti obveze prijevoza robe do carinskog ureda iz članka 38. Carinskog zakonika (članak 39. stavci 1. i 2. Carinskog zakonika),
4. ne prijavi robu ili ne prijavi svu robu (članak 40. Carinskog zakonika),
5. bez odobrenja carinskog ureda istovari ili pretovari robu ili na mjestu koje nije za to određeno ili odobreno ili robu ne pretovari na mjesto koje odredi carinski ured ili bez odobrenja carinskog ureda robu makne s mjesta na koje je bila prvotno unesena (članak 46. stavak 1. i članak 47. Carinskog zakonika),

6. postupa sa robom kao da ispunjava uvjete za privremeni uvoz, a to postupanje je protivno uvjetima za privremeni uvoz robe propisanim odredbama Carinskog zakonika ili Konvencijom o privremenom uvozu,
7. zbog pregleda robe i prijevoznog sredstva na zahtjev carinskog ureda ne istovari i ne raspakira robu (članak 46. stavak 2. Carinskog zakonika),
8. ne provede formalnosti za dobivanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe ili ih ne provede u propisanom roku (članak 48. i članak 49. stavak 1. Carinskog zakonika),
9. ne smjesti robu u privremenom smještaju na mjestu koje je odobrio carinski ured ili ga ne smjesti u skladu s uvjetima koje je odredio carinski ured (članak 51. stavak 1. Carinskog zakonika),
10. postupa s robom u privremenom smještaju na način da izmijeni njezin izgled ili tehničke osobine protivno odobrenim uvjetima (članak 52. Carinskog zakonika),
11. ne podnese ili ne preda carinsku deklaraciju za robu ili ne podnese ili ne preda carinsku deklaraciju za svu robu koja bi bila predmet jednog od carinskih postupaka iz članka 4. točke 16. Carinskog zakonika, osim za postupak izvoza (članak 59. stavak 1. Carinskog zakonika),
12. u uveznoj carinskoj deklaraciji ne navede sve podatke o vrsti robe, ako su ti podaci odlučujući za pravilno razvrstavanje u nomenklaturu carinske tarife i to uzrokuje ili bi moglo uzrokovati niža uvezna davanja i druga davanja koja se plaćaju prilikom uvoza (članak 62. stavak 1. Carinskog zakonika),
13. u uveznoj carinskoj deklaraciji navede tarifnu oznaku u suprotnosti s podacima o vrsti robe, ako bi to prouzročilo ili bi moglo prouzročiti plaćanje uveznih davanja i drugih davanja koja se plaćaju prilikom uvoza u umanjenim iznosima (članak 62. stavak 1. Carinskog zakonika),
14. carinskom uredu u vezi s izveznim carinskim postupkom podnese ili preda izveznu carinsku deklaraciju u kojoj je navedena veća količina ili viša vrijednost ili drugačije podrijetlo robe ili tarifna oznaka (članak 62. stavak 1. Carinskog zakonika),
15. u carinskoj deklaraciji neistinito, netočno ili nepotpuno navede količinu, kakvoću, vrstu, tarifnu oznaku, vrijednost ili podrijetlo robe, ili drugi podatak za obračun davanja, ili ne navede svu robu, ako bi to prouzročilo ili bi moglo prouzročiti plaćanje uveznih i drugih davanja koja se plaćaju prilikom uvoza u umanjenim iznosima (članak 62. stavak 1. Carinskog zakonika),
16. u carinskoj deklaraciji netočno navede iznos carinskog duga, ako bi to prouzročilo ili bi moglo prouzročiti plaćanje uveznih i drugih davanja koja se plaćaju prilikom uvoza u umanjenim iznosima (članak 62. stavak 1. Carinskog zakonika),
17. carinskom uredu posredno ili neposredno preda isprave u vezi s provedbom carinskih postupaka u kojima su navedeni netočni podaci, ako bi to prouzročilo ili bi moglo prouzročiti plaćanje uveznih davanja i drugih davanja koja se plaćaju prilikom uvoza u umanjenim iznosima ili bi se neopravdano priznala carinska pogodnost ili olakšica (članak 62. stavak 2. Carinskog zakonika),

18. podnese ispravu u svezi s provedbom carinskog postupka, odnosno drugog carinski dopuštenog postupanja ili uporabe robe u kojoj je navedena druga količina, vrsta, kakvoća ili podrijetlo robe ili u kojoj nije navedena sva roba (članak 62. Carinskog zakonika),

19. sredstva za utvrđivanje istovjetnosti robe primjereno ne zaštiti od oštećenja, odnosno uništenja ili ih odstrani s robe ili prijevoznih sredstava bez odobrenja carinskog ureda, osim ako je zbog nepredvidivih okolnosti ili više sile odstranjenje ili uništenje od bitnog značenja za zaštitu robe ili prijevoznog sredstva (članak 72. stavak 2. Carinskog zakonika),

20. raspolaže robom prije nego što je carinski ured pusti u zahtijevani carinski postupak, odnosno prije nego su bile dovršene formalnosti za puštanje robe u slobodni promet i prije nego li je carinski dužnik platio ili osigurao uvozna davanja i ostala davanja koja se plaćaju prilikom uvoza te ako sa robom puštenom od strane carinskog ureda, raspolaže protivno uvjetima odobrenog postupka (članak 73. stavak 1. i članak 74. Carinskog zakonika),

21. robom puštenom u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog krajnje uporabe raspolaže protivno svrsi zbog koje je odobreno povoljnije tarifno postupanje (članak 82. Carinskog zakonika),

22. ne postupa u skladu s uvjetima i obvezama za carinski postupak s gospodarskim učinkom ili odgodom određenom odobrenjem carinskog ureda ili u skladu s uvjetima i obvezama propisanim Carinskim zakonikom,

23. ne postupa u skladu s uvjetima i obvezama s izdanim odobrenjem za carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 87. stavak 1. Carinskog zakonika),

24. ne obavijesti carinski ured o činjenicama koje su nastale nakon donošenja odobrenja za carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 87. stavak 2. Carinskog zakonika),

25. ne završi provozni postupak i nadležnom carinskom uredu ne podnese robu u nepromijenjenom stanju i isprave ili ne ispuni druge uvjete (članak 92. stavak 1. Carinskog zakonika),

26. ne ispunjava obveze posjednika carinskog skladišta (članak 101. i članak 110. Carinskog zakonika),

27. ne ispunjava obveze korisnika skladišta u carinskom skladištu (članak 102. Carinskog zakonika),

28. u carinskom skladištu ili izvan njega obavlja djelatnosti iz članka 106. stavka 1. i članka 109. Carinskog zakonika u suprotnosti s odobrenjem ili bez odobrenja carinskog ureda (članak 106. stavak 1., članak 109., članak 110. stavak 2. i članak 174. Carinskog zakonika),

29. bez prethodnog odobrenja carinskog ureda privremeno premjesti robu koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja (članak 110. stavak 1. Carinskog zakonika),

30. robu stavljenu u postupak carinskog skladištenja bez odobrenja carinskog ureda premjesti iz jednog skladišta u drugo (članak 111. Carinskog zakonika),

31. robu Zajednice iz članka 98. stavka 1. točke b) Carinskog zakonika, koja je obuhvaćena Zajedničkom poljoprivrednom politikom i stavljena u postupak carinskog skladištenja, ne izveze ili za nju ne odredi postupanje ili uporabu predviđene zakonodavstvom Europske unije (članak 113. Carinskog zakonika),

32. robu u postupku vanjske proizvodnje u određenu roku ponovno ne uveze ili ne zatraži drugo carinski dopušteno postupanje ili uporabu (članak 149. Carinskog zakonika),

33. ne podnese zahtjev za jedno od carinski dopuštenih postupanja ili uporaba za robu koja je obuhvaćena Zajedničkom poljoprivrednom politikom i kojoj zbog unosa u slobodnu zonu ili slobodno skladište pripadaju povlaštene mjere koje su vezane za izvoz (članak 179. stavak 1. Carinskog zakonika),

34. prethodno ne prijavi ponovni izvoz ili uništenje robe (članak 182. stavak 3. Carinskog zakonika),

35. obavijesti carinski ured da određena roba napušta carinsko područje iako robu nema kod sebe ili u prijevoznom sredstvu (članak 183. Carinskog zakonika).

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 76.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba ako:

1. ne pruži isprave, podatke ili objašnjenja potrebna carinskom uredu za provedbu carinskih i drugih propisa, odnosno ne omogući drugu potrebnu pomoć za provedbu carinskih postupaka (članak 14., članak 62. stavak 2., članak 68. i članak 176. stavak 2. Carinskog zakonika),

2. ne čuva isprave ili podatke sukladno rokovima propisanim carinskim propisima (članak 16. Carinskog zakonika),

3. ispostavi pojednostavnjenu deklaraciju, trgovačku ili službenu ispravu ili knjigovodstveni zapis koja ne sadrži podatke nužne za utvrđivanje istovjetnosti robe (članak 76. stavak 1. Carinskog zakonika),

4. ne podnese ili pravodobno ne podnese dopunsku carinsku deklaraciju (članak 76. stavak 2. Carinskog zakonika),

5. ne vodi evidenciju o robi koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja ili ne vodi evidenciju pravodobno ili vodi evidenciju netočno ili nepotpuno (članak 105. i članak 107. Carinskog zakonika),

6. u sklopu postupka unutarnje proizvodnje dobivene proizvode u propisanom roku ne izveze, odnosno ponovo ne izveze ili u tom roku za njih ne zatraži drugo carinski dopušteno postupanje ili uporabu (članak 118. stavak 1. Carinskog zakonika),

7. robu u postupku vanjske proizvodnje u sustavu standardnog sustava zamjene uz prethodni uvoz nadomjesnih proizvoda ne izveze u propisanom roku (članak 157. Carinskog zakonika),
8. ne provede postupak preradbe pod carinskim nadzorom u skladu s odobrenjem carinskog ureda (članak 134. Carinskog zakonika),
9. ne izveze privremeno uvezenu robu u propisanom roku, ili u roku ne podnese zahtjev za odobrenje drugog carinski dopuštenog postupanja ili uporabe (članak 140. stavak 1. Carinskog zakonika),
10. carinskom uredu na njegov zahtjev ne preda prateće prijevozne isprave ili ne omogući provjeru robe koja ulazi u slobodnu zonu ili slobodno skladište ili izlazi iz njih ili se tamo zadržava (članak 168. stavak 4. Carinskog zakonika),
11. pri unosu u slobodnu zonu ili slobodno skladište ne preda robu iz članka 170. stavka 2. Carinskog zakonika (članak 170. stavak 2. Carinskog zakonika),
12. prethodno ne obavijesti carinski ured o obavljanju industrijske, trgovačke ili uslužne djelatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu ili je obavlja u suprotnosti sa zabranom ili ograničenjem carinskog ureda (članak 172. stavak 1. Carinskog zakonika),
13. ne vodi evidenciju o robi pri obavljanju djelatnosti skladištenja, obrade, prerade, prodaje ili kupnje robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu ili je ne vodi ispravno ili pravodobno (članak 176. Carinskog zakonika).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Prekršaji prema Uredbi za provedbu Carinskog zakonika

Članak 77.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 500,00 do 50.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba ako:

1. korisnik potvrde ne obavijesti carinski ured o svim okolnostima nastalima nakon izdavanja potvrde, koja bi mogla utjecati na daljnju valjanost ili sadržaj potvrde (članak 14. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
2. ne podnese ili pravodobno ne podnese ispravnu ulaznu ili izlaznu skraćenu deklaraciju (članak 181.b, članak 184.a, članak 592.b, članak 592.c, članak 842.b, članak 842.c i članak 842.d Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
3. ne obavijesti carinski ured o dolasku robe za koju ima odobrenje za deklariranje na temelju lokalnog postupka carinjenja ili tu robu ne unese u svoju evidenciju ili je ne unese pravodobno, odnosno ispravno (članak 266. stavak 1. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),

4. ne obavijesti nadzorni carinski ured o dolasku robe za koju ima odobrenje za stavljanje u postupak carinskog skladištenja na temelju lokalnog postupka carinjenja ili tu robu ne unese u svoju evidenciju, ili je ne unese pravodobno, odnosno ispravno ili nadzornom carinskom uredu ne stavi na raspolaganje sve isprave vezane uz puštanje robe u postupak carinskog skladištenja (članak 273. stavak 1. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
5. ne podnese pojednostavnjenu izvoznju deklaraciju i na taj način ne obavijesti izvozni carinski ured o uklanjanju robe ili carinskom uredu ne stavi na raspolaganje sve isprave koje se traže kod izvoza (članak 285. stavak 1. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
6. prije otpreme robe ovlaštenu izvoznju ne provede formalnosti iz članka 285. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika i na jedinstvenoj carinskoj deklaraciji ne navede kad je roba upisana u evidenciju (članak 286. stavak 3. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
7. prije iznošenja robe ne dostavi podatke carinskom uredu koji su potrebni za učinkovitu analizu rizika i pregled robe (članak 289. stavak 2. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
8. carinskom uredu preda prometno sredstvo radi stavljanja carinskih obilježja, iako ono za to nije primjereno opremljeno, odnosno izrađeno (članak 357. stavak 3. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
9. provoznom carinskom uredu ne dostavi obavijest o prelasku granice (članak 359. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
10. okolnosti iz članka 360. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika ne zabilježi u provoznoj ispravi i istu ne preda provoznom carinskom uredu zajedno s pošiljkom (članak 360. stavak 1. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
11. odredišnom carinskom uredu ne preda provoznu ispravu i robu u određenom roku (članak 356. i članak 361. stavak 1. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
12. prilikom kretanja robe Zajednice preko područja Neuma ne preda robu i prateće isprave ispostavi ponovnog ulaska u carinsko područje EU u određenom roku (članak 314.b i 315. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
13. po primitku robe u svojim prostorima ovlaštenu primatelj ne ispuni obveze iz članka 454.b Uredbe za provedbu Carinskog zakonika,
14. kao korisnik odobrenja nadzornom carinskom uredu ne preda ispravno popunjeni obrazac za završetak postupka ili ga ne preda u propisanom roku za postupak unutarnje proizvodnje (sustav odgode) ili postupak prerade pod carinskim nadzorom (članak 521. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
15. ne koristi privremeno uvezenu robu u skladu s namjenom za koju je odobreno potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja carine (članak 557. stavak 2., članci 558. do 561. i 564. do 575. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),
16. ne obavijesti izvozni carinski ured da roba koja je puštena za izvoz nije napustila carinsko područje (članak 792.a stavak 1. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika),

17. ispravno popunjenu ispravu T5 ne dopuni najkasnije prilikom otpreme robe ili nakon otpreme robe ne pošalje otpremnom carinskom uredu isprave koje prate robu (članak 912.g stavci 1. i 2. Uredbe za provedbu Carinskog zakonika).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Prekršaji prema Uredbi o oslobođenjima od plaćanja carine

Članak 78.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba ako:

1. u suprotnosti s propisima proda, otuđi po drugoj osnovi, da drugom na uporabu, zalog, najam, rabi u druge svrhe ili preda kao osiguranje za dug obveze ili je upotrijebi u neke druge svrhe osim u one zbog kojih je roba bila oslobođena plaćanja davanja, a prethodno ne podmiri carinski dug (članci 8., 16., 33., 52., 64., 71., 78. i 110. Uredbe o oslobođenjima od plaćanja carine),

2. ne obavijesti nadležni carinski ured o prestanku ispunjenja uvjeta zbog kojih je oslobođen od plaćanja davanja, ili namjerava proizvode, koji su uvezeni kao oslobođeni od plaćanja davanja upotrijebiti u druge svrhe (članci 49., 50., 65., 73., 79. i 80. Uredbe o oslobođenjima od plaćanja carine).

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Odgovornost drugih osoba

Članak 79.

(1) Pravna i odgovorna osoba u pravnoj osobi te fizička osoba kod koje se zatekne u posjedu roba, odnosno koja kupi, proda, preda drugom, primi na dar, prikrije, primi na čuvanje ili na prijevoz, upotrijebi ili primi po bilo kojoj drugoj osnovi robu za koju zna ili je prema okolnostima slučaja mogla znati da je riječ o robi koja je predmet prekršaja propisanih ovim Zakonom, kaznit će se kao da je sama počinila prekršaj, istom kaznom koja je propisana za počinitelja prekršaja.

(2) Fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti, kaznit će se kao da je sama počinila prekršaj, istom kaznom koja je propisana za počinitelja prekršaja.

Kazna na mjestu počinjenja prekršaja

Članak 80.

(1) Novčanom kaznom od 750,00 kuna može se kazniti na mjestu počinjenja prekršaja fizička osoba koja počinji prekršaj iz članka 75. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona, ako se radi o robi do vrijednosti 7.500,00 kuna, kao i fizička osoba koja počinji prekršaj iz članka 77. stavka 1. točke 11. ovoga Zakona.

(2) Novčanu kaznu iz stavka 1. ovoga članka izriče i naplaćuje ovlašteni carinski službenik. Ako počinitelj prekršaja odbije odmah platiti kaznu, protiv njega se pokreće redoviti prekršajni postupak.

Oduzimanje robe

Članak 81.

(1) Roba koja je predmet prekršaja iz članka 71. stavka 1. točke 1., članka 73. stavka 1. točke 1. i 2., članka 74. stavka 1. točke 1. i 2., i članka 79. u vezi s člankom 71. stavkom 1. točkom 1., člankom 73. stavkom 1. točkom 1. i 2. i člankom 74. stavkom 1. točkom 1. i 2. ovoga Zakona, oduzet će se.

(2) Roba koja je predmet prekršaja iz stavka 1. ovoga članka, oduzet će se i u slučaju ako nije u vlasništvu počinitelja prekršaja.

(3) Prijevozno ili prijenosno sredstvo iskorišteno za prijevoz, odnosno prijenos robe koja je predmet prekršaja iz članka 71. stavka 1. točke 1., članka 73. stavka 1. točke 1. i 2. i članka 74. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona oduzet će se ako je vrijednost robe predmeta prekršaja veća od 1/3 vrijednosti prijenosnog ili prijevoznog sredstva.

(4) Prijevozno ili prijenosno sredstvo iz stavka 3. ovoga članka u koje je ugrađen poseban prostor za skrivanje robe, a koji je iskorišten za prijevoz robe koja je predmet prekršaja, oduzet će se bez obzira na vrijednost robe.

(5) Prijevozno ili prijenosno sredstvo iz stavaka 3. i 4. ovoga članka oduzet će se i u slučaju kada nije u vlasništvu počinitelja prekršaja.

(6) Primjena odredaba ovoga članka ne utječe na prava trećih osoba za naknadu štete od počinitelja prekršaja.

Postupanje kada roba koja se mora oduzeti nije pronađena

Članak 82.

(1) Ako se roba za koju je propisano oduzimanje ne pronađe, carinski ured mora od počinitelja prekršaja naplatiti njezinu carinsku vrijednost i provesti postupak naplate uvozne carine u skladu s propisima o nastanku carinskog duga.

(2) Smatrat će se da roba nije pronađena ako se iz bilo kojih razloga ne može oduzeti od počinitelja prekršaja ili od njezina posjednika.

(3) Za vrijednost nepronađene robe i carinskog duga počinitelji prekršaja odgovaraju solidarno.

Otkup oduzete robe

Članak 83.

Za robu koja je oduzeta pravomoćnom odlukom carinskog ili pravosudnog tijela carinski ured može na zahtjev vlasnika robe ili počinitelja prekršaja u opravdanim slučajevima vlasniku robe ili počinitelju prekršaja dozvoliti otkup uz plaćanje vrijednosti robe i svih javnih davanja.

Postupak do okončanja prekršajnog postupka za robu za koju je propisano oduzimanje

Članak 84.

(1) Roba koja je predmet carinskoga prekršaja za koji je propisano oduzimanje zadržat će se pod carinskim nadzorom do pravomoćnog okončanja prekršajnog postupka.

(2) Carinski ured može u opravdanim slučajevima uz polaganje jamstva u visini vrijednosti robe zadržanu robu ostaviti kod dotične osobe, uz upozorenje da robu ne smije upotrijebiti, prodati ili na drugi način raspolagati njome.

(3) Prilikom zadržavanja robe izdaje se potvrda o privremenom oduzimanju robe koja se uručuje osobi od koje je roba oduzeta.

(4) Carinski ured može do okončanja carinskoga postupka također zadržati robu koja nije navedena u stavku 1. ovoga članka ako postoji opravdana sumnja da je roba bila upotrijebljena ili namijenjena za izvršenje prekršaja, odnosno nabavljena carinskim prekršajem ili dobivena u zamjenu za robu nabavljenu carinskim prekršajem.

(5) Ako zadržavanje robe nije više potrebno radi daljnjega postupka, robu treba vratiti osobi od koje je bila oduzeta.

(6) Carinski ured može zadržati robu sukladno stavku 1. i stavku 4. ovoga članka bez obzira na prava trećih osoba.

(7) Roba koja prema općim propisima ne može biti u prometu, roba namijenjena prometu ali se u promet može pustiti samo pod posebnim uvjetima (s nadzornim markicama i sl.) ili koja je opasna po život i zdravlje ljudi, može se uništiti i prije pravomoćnog okončanja prekršajnog postupka.

Zastara vođenja prekršajnog postupka**Članak 85.**

(1) Postupak za carinski prekršaj ne može se pokrenuti kad proteknu tri godine od dana počinjenja prekršaja.

(2) Zastara se prekida svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela koja se poduzima radi prekršajnog progona počinitelja zbog počinjenog prekršaja.

(3) Nakon svakog prekida zastara počinje ponovno teći.

(4) Postupak za carinski prekršaj ne može se pokrenuti niti dalje voditi nakon isteka šest godina od dana kada je prekršaj počinjen.

Uplata kazne u obrocima**Članak 86.**

(1) Vijeće za prekršaje koje vodi prekršajni postupak u prvome stupnju prilikom izricanja novčane kazne može u opravdanim slučajevima dopustiti da se izrečena novčana kazna uplaćuje u obrocima, ali rok otplate ne može biti dulji od jedne godine.

(2) Ako okrivljeni u roku ne plati jedan od odobrenih obroka, bez odlaganja će se pristupiti naplati cjelokupnog nenaplaćenog iznosa izrečene novčane kazne.

Prihod od naplate novčanih kazni i prodaje oduzete robe**Članak 87.**

Naplaćene svote novčanih kazni i svote dobivene prodajom oduzete robe ili svote naplaćene na ime vrijednosti takve robe nakon odbitka troškova prihod su državnog proračuna Republike Hrvatske.

DIO IX.**POSTUPOVNE ODREDBE*****Žalba*****Članak 88.**

Žalba na rješenje ili drugi akt Carinske uprave koja se odnosi na primjenu carinskih propisa podnosi se u roku 15 dana od dana primitka akta.

Primjena zakona koji uređuje porezni postupak**Članak 89.**

Ako ovim Zakonom i carinskim propisima Europske unije nije drugačije određeno u pogledu postupovnih odredbi, odredbi o plaćanju kamata i povrata plaćenog carinskog duga primjenjuju se odredbe Općeg poreznog zakona.

Primjena zakona u postupcima provedbe carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva**Članak 90.**

U postupcima provedbe carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

Dostava javnom objavom**Članak 91.**

Dostava rješenja i drugih akata obavlja se javnom objavom u skladu sa Zakonom o općem upravnom postupku ako iz okolnosti slučaja proizlazi da su drugi oblici dostave nemogući ili neprikladni, ako postoje okolnosti koje ukazuju da se očito izbjegava primitak rješenja ili ako stranka promijeni adresu prebivališta, boravišta ili sjedišta, a o tome ne obavijesti Carinsku upravu.

Zastara**Članak 92.**

Glede zastare prava na utvrđivanje duga i kamata, prava na pokretanje postupka naplate carine, trošarine, poreza i drugih javnih davanja, kamata i troškova ovrhe te prava na povrat carine, trošarine, poreza i drugih javnih davanja, kamata i troškova ovrhe, primjenjuju se odredbe Općeg poreznog zakona.

DIO X.**PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE****GLAVA 1.****Opće prijelazne odredbe*****Sadržaj*****Članak 93.**

Ovom glavom se uređuju posebnosti carinskog postupanja s robom u vezi sa pristupanjem Republike Hrvatske Europskoj uniji, a koje nisu propisane Aktom o uvjetima

pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 2/2012).

Prijelazno uređenje za povlašteno podrijetlo robe iz trećih zemalja

Članak 94.

Za robu koja je puštena u slobodni promet prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, odredbe o određivanju pojma „proizvodi s podrijetlom“ i načini upravne suradnje iz dodataka sljedećih ugovora, što ih je Republika Hrvatska sklopila s trećim državama, koje nisu pristupile Europskoj uniji do uključujući 30. lipnja 2013. godine, nastavit će se primjenjivati u skladu s rokovima utvrđenim u tim dodacima:

1. Zakon o potvrđivanju Ugovora o izmjeni i dopuni i pristupanju Srednjoeuropskom ugovoru o slobodnoj trgovini, Dodatak 4. Srednjoeuropskog ugovora o slobodnoj trgovini (Narodne novine – Međunarodni ugovori, br. 6/2007 i 9/2007),
2. Zakon o potvrđivanju Ugovora o slobodnoj trgovini između Republike Hrvatske i država EFTA-e, Dodatak 3. Ugovora o slobodnoj trgovini između Republike Hrvatske i država EFTA-e (Narodne novine – Međunarodni ugovori, br. 12/2001, 7/2002, 9/2002 i 13/2011),
3. Zakon o potvrđivanju Ugovora o slobodnoj trgovini između Republike Hrvatske i Republike Turske, Protokol 3. Ugovora o slobodnoj trgovini između Republike Hrvatske i Republike Turske (Narodne novine – Međunarodni ugovori, br. 12/2002, 1/2007 i 3/2012).

Oslobodenja od plaćanja carine

Članak 95.

(1) Zabrana raspolaganja robom koja je bila predmet oslobodenja od plaćanja carine temeljem propisa koji su važili do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji primjenjuje se i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ako u vezi s robom iz stavka 1. ovoga članka nastane carinski dug isti će se obračunati i naplatiti u skladu s važećim zakonodavstvom Republike Hrvatske prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji. Dug koji će se naplatiti prihod je državnog proračuna Republike Hrvatske.

Važenje obvezujućih mišljenja

Članak 96.

Obvezujuća mišljenja o razvrstavanju robe i obvezujuća mišljenja o podrijetlu robe koja su izdana prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji prestaju važiti danom stupanja na snagu ovoga Zakona.

Okončanje upravnih i prekršajnih postupaka

Članak 97.

(1) Upravni i prekršajni postupci koji su započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona okončat će se prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, svi prekršajni postupci koji su započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona okončat će se po odredbama ovoga Zakona ako je to povoljnije za počinitelja prekršaja.

(3) Svi prekršajni postupci koji su započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona za prekršajna djela koja nisu propisana ovim Zakonom obustavit će se.

GLAVA 2.

Završne odredbe

Članak 98.

Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji prestaju važiti:

1. Carinski zakon (Narodne novine, br. 78/99, 94/99, 117/99, 73/2000, 92/2001, 47/2003, 140/2005, 138/2006, 60/2008, 45/2009 i 56/2010) i na temelju njega doneseni propisi:

- Uredba za provedbu Carinskog zakona (Narodne novine, br. 161/2003, 69/2006, 5/2007, 70/2008, 76/2009 i 29/2011),

- Uredba o uvjetima i postupcima za ostvarivanje oslobođenja od plaćanja carine (Narodne novine, br. 5/2007, 153/2009 i 41/2010),

- Uredba o provedbi carinskih mjera u vezi s robom za koju postoji sumnja da povrjeđuje određena prava intelektualnog vlasništva (Narodne novine, br. 50/2006 i 80/2007),

- Pravilnik o uporabi obrazaca pri provedbi Carinskog zakona (Narodne novine, br. 176/2003),

- Pravilnik o posebnostima provedbe carinskog postupka u međunarodnome pomorskom, riječnom i zračnom prometu (Narodne novine, br. 62/2000 i 81/2000),

- Pravilnik o posebnostima provedbe carinskog postupanja pri podnošenju ulazne i izlazne sigurnosne skraćene deklaracije (Narodne novine, broj 62/2011),

- Pravilnik o posebnostima provedbe postupka provoza i postupka izvoza uporabom sustava elektroničke razmjene podataka (Narodne novine, broj 79/2011),

- Pravilnik o uvjetima i načinu uporabe rezervnog postupka u postupcima provoza i izvoza (Narodne novine, broj 79/2011).

2. Zakon o carinskoj tarifi (Narodne novine, br. 61/2000, 117/2000, 119/2000 i 146/2008) i na temelju njega doneseni propisi:

- Uredba o Carinskoj tarifi za 2013. godinu (Narodne novine, br. 135/2012 i 3/2013),
- Pravilnik o postupku pojednostavnjenog razvrstavanja robe (Narodne novine, broj 102/2000).

Članak 99.

(1) Ministar financija donijet će pravilnik iz članka 3. stavka 4., članka 11. stavka 2., članka 16. stavaka 1. i 2., članka 20., članka 23. stavka 6, članka 25. stavka 3., članka 28. stavka 3., članka 31., članka 33. stavaka 1. i 3., članka 39. stavka 2., članka 50. stavaka 1. i 2., članka 51., članka 61. i članka 64. ovoga Zakona najkasnije u roku 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ako nisu u suprotnosti s carinskim propisima Europske unije iz članka 1. ovoga Zakona i ovim Zakonom do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju:

1. Pravilnik o EORI broju (Narodne novine, broj 81/2012),
2. Pravilnik o raspolaganju sa stranom robom oduzetom u prekršajnom ili upravnom postupku ili ustupljenom u korist države (Narodne novine, broj 142/2008),
3. Pravilnik o preuzimanju, prikupljanju i čuvanju privremeno uveznih ili oduzetih stranih prijevoznih sredstava pod carinskim nadzorom te njihovoj prodaji (Narodne novine, br. 77/2010 i 42/2012).

Članak 100.

(1) Do donošenja Zakona o carinskoj službi kojim će se osnovati područni carinski uredi, carinski uredi i granični carinski uredi iz članka 5. stavka 1. točke 11. ovoga Zakona, poslove predviđene carinskim, trošarinskim, poreznim i drugim propisima koji su stavljeni u nadležnost Carinske uprave obavljaju carinarnice.

(2) Radni i službeni prostori carinarnice i druga mjesta koja su određena ili odobrena za podnošenje robe i provedbu carinski dopuštenog postupanja ili uporabe robe prema odredbama propisa koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona smatraju se službenim mjestima iz članka 23. ovoga Zakona zaključno do 1. srpnja 2014. godine.

(3) Ako u roku iz stavka 2. ovoga članka operateri ne ishode odobrenje o ispunjavanju uvjeta za utvrđivanje službenog mjesta prema odredbama ovoga Zakona neće se moći obavljati radnje u vezi s carinjenjem robe i prometom putnika između Europske unije i trećih zemalja.

Članak 101.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članaka 1. do 98. i članka 100. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Člankom 1. određuje se predmet i sadržaj ovoga Zakona, a to je provedba carinskih propisa Europske unije koji državama članicama daju ovlaštenja da nacionalnim zakonodavstvom reguliraju pojedina pitanja iz područja carinskih propisa čije uređenje nije u nadležnosti Europske unije te se taksativno navode carinski propisi Europske unije čija provedba se propisuje ovim Zakonom.

Uz članak 2.

Člankom 2. se propisuje da se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na naplatu carinskog duga na odgovarajući način primjenjuju na sva javna davanja koja Carinska uprava naplaćuje za robu koja se uvozi ili izvozi prema carinskim, trošarinskim, poreznim i drugim propisima.

Uz članak 3.

Stavak 1. ovoga članka propisuje da se Carinskim propisima Europske unije, ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega uređuje provedba carinskih postupaka i postupanja uz primjenu sustava elektroničke razmjene podataka s pravno obvezujućim učinkom. Ovlašt za definiranje uvjeta i pravila za elektroničku razmjenu podataka proizlazi iz Uredbe za provedbu Carinskog zakonika (članci 199., 222., 223. i 224.).

Stavak 2. propisuje da se, uz uvjete iz stavka 1. ovoga članka, elektronička razmjena podataka s Carinskom upravom i izvješćivanje obavlja ako to dopuštaju tehničke mogućnosti i ako uporabu takvih sredstava odobri Carinska uprava.

Stavkom 3 propisuje se da Carinska uprava objavljuje tehničke preduvjete te pravila uporabe sustava elektroničke razmjene podataka i pružanja usluga elektroničkog poslovanja te da korisnici sustava elektroničke razmjene podataka moraju osigurati ispunjenje objavljenih tehničkih preduvjeta.

U četvrtom stavku određuje se da ministar financija pravilnikom propisuje posebnosti primjene sustava elektroničke razmjene podataka.

Uz članak 4.

Ovaj članak propisuje teritorijalni okvir primjene Zakona u skladu sa propisima Europske unije i međunarodnim ugovorima. U stavku 1., za potrebe ovoga Zakona, određeno je područje Republike Hrvatske i upućeno je na definiciju Republike Hrvatske u Ustavu Republike Hrvatske.

Stavak drugi propisuje da se ovaj Zakon na jednak način primjenjuje na cjelokupnom području primjene ako međunarodnim ugovorom, propisom Europske unije, ovim Zakonom ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

Stavak treći propisuje da se pojedine odredbe ovoga Zakona mogu se u skladu s međunarodnom ugovorom primjenjivati i izvan područja primjene.

Četvrti stavak određuje da su s područjem primjene izjednačena područja drugih država članica Europske unije i trećih zemalja u kojima Carinska uprava ovlašteno može primjenjivati carinske propise.

Uz članak 5.

U stavku 1. ovoga članka za potrebe ovoga Zakona definirani su pojmovi: „carinjenje robe“, „unutarnja granica“, „treća zemlja“, „roba“, „prihvatanje carinske deklaracije“, „dan obavještanja dužnika o iznosu duga“, „službeno mjesto“, „iznos davanja“, „Carinska uprava“, „Središnji ured“ i „Carinski ured“.

Stavkom drugim propisuje se uvjete pod kojim su s Carinskom upravom izjednačene carinske službe drugih država članica.

Uz članak 6.

Stavak 1. ovoga članka određuje da poslove zastupanja u carinskom postupku mogu obavljati ovlaštene carinski otpremnici, a carinsku deklaraciju u ime ovlaštenog carinskog otpremnika podnosi ovlaštene carinski zastupnik.

Stavak 2. propisuje obvezu ovlaštene carinski otpremnik dužan da zastupanoj osobi izda obračun davanja koja se, za račun zastupane osobe, plaćaju u državni proračun Republike Hrvatske.

Stavak 3. određuje da se uvjeti za obavljane poslova zastupanja u carinskom postupku uređuju posebnim zakonom.

Uz članak 7.

Ovaj članak propisuje da je Središnji ured Carinske uprave tijelo nadležno za izdavanje obvezujućeg mišljenje o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu i povlaštenom podrijetlu robe te da obvezujuće mišljenje o nepovlaštenom podrijetlu izdaje Hrvatska gospodarska komora. Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe ili obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe obvezuju carinska tijela prema osobi kojoj je dano mišljenje samo u pogledu tarifnog razvrstavanja robe, odnosno glede podrijetla robe te oba mišljenja utječu na visinu primjenjive carinske stipe što u konačnici utječe na visinu uvoznih carina.

Uz članak 8.

Ovaj članak propisuje mogućnost da se, obzirom da u nekim slučajevima razvrstavanje robe u Carinsku tarifu i podrijetlo robe tarifne nije moguće obaviti u Carinskoj upravi, analizu ili pregled robe na zahtjev Carinske uprave može izvršiti i druga stručna ustanova ili organizacija uz suglasnost podnositelja zahtjeva za izdavanjem obvezujućeg mišljenja i na njegov trošak.

Uz članak 9.

U ovom članku određena je obveza državnih i javnopravnih tijela da, kada pri provedbi svojih ovlasti pronađu ili zadrže robu za koju postoji opravdana sumnja da se radi o robi koja nema carinski status robe Zajednice, o tome odmah obavještavaju najbliži carinski ured koji provodi mjere koje su potrebne da bi se uspostavilo zakonito stanje.

Uz članak 10.

Stavak 1. ovoga članka određuje obvezu pravnih ili fizičkih osoba da bez odgode moraju najbližem carinskom uredu podnijeti robu za koju saznaju ili na koju naiđu, ukoliko znaju ili bi prema okolnostima slučaja morali znati da se radi o robi koja je nezakonito unesena na područje primjene ovoga Zakona ili se tu nezakonito nalazi, odnosno s njome raspolaže kao da je puštena u slobodni promet.

Stavak 2. određuje da ako Carinska uprava sazna za robu iz 1. stavka ovoga članka, odmah provodi mjere koje su potrebne da bi se uspostavilo zakonito stanje.

Uz članak 11.

Stavak 1. određuje uporabu EORI broja (engl. *Economic Operators Registration and Identification System*) za identifikaciju gospodarskih subjekata i drugih osoba u njihovim odnosima s carinskim službama država članica Europske unije.

Stavak 2. određuje da ministar financija pravilnikom propisuje nadležnost i postupak za dodjeljivanje EORI broja te druge posebnosti vezane za primjenu sustava registracije i

identifikacije gospodarskih subjekata i drugih osoba u njihovim odnosima s carinskim službama članica Europske unije (EORI sustav).

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se da će se za izračunavanje carinskih davanja, u smislu članka 35. Carinskog zakonika, kao referentni tečaj primjenjivati tečaj koji objavljuje Hrvatska narodna banka.

Uz članak 13.

Ovaj članak utvrđuje da Hrvatska gospodarska komora izdaje potvrdu o nepovlaštenom podrijetlu robe ako su ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde o podrijetlu robe i ako roba na koje se potvrda odnosi odgovara kriterijima za dobivanje nepovlaštenog podrijetla.

Potvrde o podrijetlu koje se koriste u nepovlaštenim instrumentima trgovinske politike kao što je primjena tretmana najpovlaštenije nacije, primjena antidampinških carina i carina za poravnanje, uvođenje samozaštitnih mjera, itd. zahtijevaju zemlje uvoznice koje takve mjere primjenjuju.

Uz članak 14.

Ovim člankom utvrđuje se način dokazivanja povlaštenog podrijetla robe te se propisuje nadležnost Središnjeg ureda Carinske uprave za izdavanje odobrenja za provedbu pojednostavnjenja u vezi s dokazivanjem podrijetla robe ako je propisima Europske unije ili međunarodnim ugovorima, sklopljenim sa trećim zemljama, koji propisuju povoljnije tarifno postupanje, određeno da je moguće pojedinim korisnicima, na temelju zahtjeva, odobriti pojednostavnjenja.

Uz članak 15.

Ovaj članak propisuje da se na robu koja je predmet carinskog postupanja primjenjuje se zajednička carinska tarifa Europske unije.

Uz članak 16.

Stavak 1. propisuje se da ministar financija pravilnikom utvrđuje detaljna pravila za raspodjelu carinskih kvota kojima se upravlja prema kronološkom redu datuma prihvaćanja carinskih deklaracija za puštanje u slobodan promet (tzv. "first come – first serve" sustav), kao i prava i obveze sudionika u postupku, a vezano za provedbu članka 308.a do 308.c Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. godine o provedbi Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o uspostavi Carinskog zakonika (Uredba za provedbu Carinskog zakonika), specifičnih odredbi drugih Uredbi Vijeća i Komisije koje se odnose na pojedine preferencijalne sporazume i ostalih propisa Zajednice koji sadrže odredbe za upravljanje carinskim kvotama.

Stavak 2. propisuje se da ministar financija pravilnikom propisuje dokumente koje se koriste za potrebe izvoza robe obuhvaćene izvoznim naknadama i posebna pravila postupanja s tom robom, u dijelu nadležnosti Carinske uprave, a vezano uz provedbu Uredbe Komisije (EC) br. 612/2009 od 7. srpnja 2009. godine o zajedničkim detaljnim pravilima za primjenu sustava izvoznih naknada za poljoprivredne proizvode, Uredbe Komisije (EZ) br. 1276/2008 od 17. prosinca 2008. godine o kontroli putem fizičkih provjera izvoza poljoprivrednih proizvoda uz izvozne naknade ili druge plaćanja i Uredbe Komisije (EZ) br. 1741/2006 od 24. studenoga 2006. godine o uvjetima za odobravanje posebne izvozne naknade za određeno iskošteno meso odraslih muškim životinja vrste goveda smještene u postupak carinskog skladištenja prije izvoza.

Uz članak 17.

Stavak 1. propisuje da je unos robe u carinsko područje Europske unije i iznos robe iz carinskog područja Europske unije dopušten samo preko propisanih graničnih prijelaza u vrijeme kada su isti otvoreni za promet.

Stavak 2. propisuje da Vlada Republike Hrvatske propisuje granične prijelaze preko kojih se obavljaju robni ili putnički promet u skladu s carinskim ili drugim propisima.

Stavak 3. propisuje da se, iznimno od 1. stavka ovoga članka, u skladu s međunarodnim ugovorima ili na temelju drugih propisa može dozvoliti unos i iznos robe i izvan graničnih prijelaza.

Stavak 4. propisuje da je unos i iznos robe za koju je obvezan fitosanitarni, veterinarski te drugi inspeksijski ili posebni nadzor dozvoljen samo preko onih graničnih prijelaza koji su posebnim propisima određeni za unos i iznos takve robe.

Stavak 5. određuje da Vlada Republike Hrvatske može odrediti da se unos ili iznos robe obavlja samo preko određenih graničnih prijelaza ako je zbog sigurnosti, javnog reda ili zaštite zdravlja ljudi i životinja ili opće sigurnosti uvoz ili izvoz robe ograničen propisima koji određuju zabrane i ograničenja.

Uz članak 18.

Stavak 1. taksativno navodi robu koja je predmet carinskog nadzora. To je roba za koju je carinski nadzor propisan carinskim propisima Europske unije, roba koja je predmet zabrana i ograničenja pri unosu u područje primjene ovoga Zakona ili iznosu iz njega.

Stavak 2. propisuje da se pod carinskim nadzorom također nalaze prometna i prijevozna sredstva i uređaji te kontejneri, spremnici i ambalaža za koje postoji opravdana sumnja da se u njima prevozi roba iz stavka 1. ovoga članka.

Uz članak 19.

Ovaj članak propisuje da je Carinski ured, u smislu članka 38. stavka 1. točke a) Carinskog zakonika, najbliži carinski ured nakon prelaska granične crte uzimajući u obzir najkraći uobičajeni put. Osoba koja je unijela robu u carinsko područje Europske unije obvezna je robu bez odgode prevesti do tog carinskog ureda putem kojeg odrede carinska tijela i u skladu s njihovim uputama.

Uz članak 20.

Ovim člankom propisuje se da ministar financija pravilnikom propisuje izuzetke od obveze prijevoza od granične crte do carinskog ureda iz članka 19. ovoga Zakona u skladu s člankom 38. stavkom 4. Carinskog zakonika.

Uz članak 21.

Stavak 1. propisuje okolnosti i uvjete kada carinski ured može poduzeti mjere radi osiguranja naplate duga, uključujući i privremeno oduzimanje robe.

Stavak 2. propisuje obvezu carinskog ureda da izda potvrdu o privremenom oduzimanju robe te da donese rješenje s rokom zadržavanja robe do okončanja postupka obračuna i naplate duga.

Stavak 3. propisuje mogućnost podnošenja osiguranja za plaćanje carinskog duga u kojem se slučaju privremeno oduzeta roba vraća osobi od koje je oduzeta.

Stavak 4. propisuje da će carinski ured u rješenju o naplati duga za privremeno oduzetu robu odrediti da će se za slučaj neplaćanja duga u ostavljenom roku privremeno oduzeta roba trajno oduzeti.

Stavak 5. propisuje da će se roba iz stavka 4. ovoga članka oduzeti i u slučaju kada nije vlasništvo osobe koja je nezakonito postupala a što ne utječe na prava trećih osoba za naknadu štete od osobe od koje je roba oduzeta.

Šesti stavak određuje da se oduzimanjem robe iz stavka 4. ovoga članka carinski dug gasi sukladno članku 233. stavku 1. točki d) Carinskog zakonika.

Uz članak 22.

Stavak 1. propisuje mjere za osiguravanje istovjetnosti robe koje se mogu provesti prije puštanja robe, ako to zahtijevaju mjere carinskog nadzora da bi se spriječila zlouporabe s robom te osigurala istovjetnost robe.

Stavak 2. propisuje da se Sredstva za osiguravanje istovjetnosti robe mogu postaviti na prostor u kojem se prevozi roba ili na svako pojedinačno pakiranje ako se time osigurava provedba mjera carinskog nadzora.

Stavak 3. određuje da carinski ured carinski ured prethodno odobrava upotrebu prtljažnih prostora vozila ili vozila za prijevoz robe kada je to propisano međunarodnim ugovorom.

Stavci 4. i 5. određuju da se sredstva za osiguravanje istovjetnosti robe ne smiju oštetiti te se odgovornost prijevoznika ili deklaranta za čuvanje i sprječavanje oštećenja carinskih obilježja.

Uz članak 23.

Stavak 1. propisuje da Carinska uprava određuje službena mjesta za provedbu mjera carinskog nadzora ako zadovoljavaju uvjete utvrđene stavkom 4. ovoga članka.

Stavak 2. određuje da se kao službena mjesta mogu smatrati i poslovne prostorije, prostori i objekti u zračnoj, pomorskoj i riječnoj luci, poštanskom uredu itd. na kojima se obavlja promet robe i putnika te ako su zadovoljeni opći i posebni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka.

Stavak 3. određuje da Carinska uprava izdaje odobrenje o ispunjavanju uvjeta za utvrđivanje službenog mjesta na zahtjev osobe koja upravlja i organizira obavljanje djelatnost u poslovnim prostorijama (operator) iz stavka 2. ovoga članka.

Stavak 4. utvrđuje uvjete koje operator mora osigurati za utvrđivanje službenog mjesta za provedbu mjera carinskog nadzora.

Stavak 5. propisuje da se službenim mjestima smatraju se i prijevozna sredstva u kojima se provodi carinski postupak tijekom prijevoza u skladu s međunarodnim sporazumima.

Stavak 6. određuje da ministar financija propisuje opće i posebne uvjete za određivanje službenog mjesta te druge posebnosti provedbe ovoga članka.

Uz članak 24.

Ovaj članak propisuje da je robu koja nije uočljiva i robu koja se ne prevozi u uobičajenom prostoru potrebno je izričito deklarirati da se roba koja se podnosi carinskim tijelima u uredovno radno vrijeme nadležnog carinskog ureda i na uredovnom mjestu, odnosno na mjestu kojega odobri i odredi nadležni carinski ured.

Uz članke 25. i 28.

Ova dva članka propisuju mogućnost da carinski ured može, na zahtjev deklaranta, odobriti carinjenje robe izvan uredovnog prostora i izvan uredovnog radnog vremena ako to ne umanjuje učinkovitost provedbe mjera carinskog nadzora. U oba slučaja ministar financija pravilnicima propisuje tarifu troškova uredovanja izvan uredovnog prostora i uredovnog vremena carinskog ureda.

Uz članak 26.

Ovaj članak uređuje da, radi provedbe mjera carinskog nadzora, carinski ured može od odgovorne osobe zatražiti uklanjanje robe, predmeta, objekata, uređaja i prometnih sredstava koji se nalaze na službenim mjestima ili na graničnom prijelazu bez suglasnosti carinskog ureda. Pored toga carinski ured može od osoba koje se nalaze na službenim mjestima ili na graničnim prijelazima gdje se provode mjere carinskog nadzora zatražiti da napuste ta mjesta ako onemogućavaju ili ometaju obavljanje carinskog nadzora ili ako bi zbog njihove nazočnosti moglo doći do kršenja carinskih ili drugih propisa ili otežavanja obavljanja carinskog nadzora

Uz članak 27.

Ovaj članak određuje da se carinjenje robe i druge službene radnje iz nadležnosti Carinske uprave mogu obavljati tijekom uredovnog radnog vremena koje carinski ured objavljuje na vidnom mjestu.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisuje se ovlaštenje Carinske uprave da provodi mjere carinskog nadzora nad robom za koju je odobreno oslobođenje od plaćanja carine ili kojoj je odobreno povoljnije tarifno postupanje kao što je npr. roba koja je puštena u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog svoje krajnje uporabe.

Uz članak 30.

Ovaj članak propisuje obvezu ispravnog vođenja evidencija koje se odnose na primjenu carinskih propisa na način da iste budu sukladne s poreznim, knjigovodstvenim i drugim evidencijama i ispravama osobe ili osoba na koje se odnose. Također propisuje se obveza osobe koja je dužna voditi evidenciju da Carinskoj upravi pruži odgovarajuću pomoć i objašnjenja.

Uz članke 31. i 32.

Sukladno članku 51. Carinskog zakonika, koji propisuje da se roba u privremenom smještaju smije smjestiti samo na mjestima i pod uvjetima koja su odobrila carinska tijela, ovaj članak određuje da ministar financija pravilnikom propisuje detaljnija pravila za privremeni smještaj robe te da propisuje obrazac skraćene deklaracije. Također, određuje se da prostori u kojima se roba privremeno smješta i prostori za carinsko skladištenje moraju biti opremljeni na način da osiguravaju učinkoviti i potpuni carinski nadzor.

Uz članak 33.

Ovim člankom određuje se da ministar financija pravilnikom propisuje način korištenja i popunjavanja carinske deklaracije te sustav šifri koje se koriste pri popunjavanju carinske deklaracije. Također, određuje se da ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca potvrde o plaćanju carinskog duga nastalog temeljem usmene carinske deklaracije.

Uz članak 34.

Ovaj članak određuje da Carinska uprava, na temelju zahtjeva, izdaje odobrenje za obavljanje bilo kojeg od pojednostavnjenih postupaka sukladno carinskim propisima Europske unije ili međunarodnim ugovorima koji obvezuju Republiku Hrvatsku i propisuju pojednostavnjene postupke.

Uz članak 35.

Stavak 1. propisuje formalne uvjete pod kojima carinski ured prihvaća carinsku deklaraciju. Stavak 2. određuje da ukoliko uvjeti iz stavka 1. ovoga članka nisu ispunjeni carinski ured o tome odmah obavještava deklaranta. Datum prihvaćanja carinske deklaracije važan je zato što se u provedbi carinskog postupka primjenjuje sve propise što se odnose na deklariranu robu, a koji važe na dan prihvaćanja carinske deklaracije.

Uz članak 36.

Ovaj članak propisuje postupanja carinskog ureda koja se provode pri provjeri prihvaćene carinske deklaracije.

Uz članak 37.

Stavak 1. određuje postupanje carinskog ureda u slučaju uzimanja uzoraka robe radi analize ili detaljnog pregleda te propisuje mogućnost da analizu ili detaljni pregled robe može izvršiti i druga stručna ustanova ili organizacija ako se isto ne može obaviti u Carinskoj upravi.

Stavak 2. određuje da carinski ured postupa u skladu s odredbama posebnih zakona koji uređuju postupanje Carinske uprave ako u vezi s primjenom odredbi iz stavka 1. ovoga članka utvrdi nepravilnosti vezane uz obračun iznosa davanja ili utvrdi nepravilnosti koje utječu na pravilno provođenje propisa.

Uz članak 38.

Člankom se propisuje uvjete pod kojima se može odobriti izmjena podataka u carinskoj deklaraciji nakon puštanja robe pri čemu se određuje da izmjenom podataka ne može se ostvariti povoljnija carinska stopa ili oslobođenje pri obračunu iznosa davanja ako prije puštanja robe nije bilo zahtijevano te se ne može zahtijevati drugačiji carinski postupak od onog koji je prvobitno bio odobren.

Uz članak 39.

Člankom se propisuje da Carinska uprava izdaje odobrenje za provedbu bilo kojeg pojednostavnjenja provoznog postupku ako je takva mogućnost propisana propisima Europske unije ili međunarodnim ugovorima. Također se određuje da ministar financija može pravilnikom detaljnije propisati primjenu pojednostavnjenja provoznog postupka.

Uz članak 40.

Člankom se određuje da se slobodne zone i slobodna skladišta osnivaju temeljem koncesije za osnivanje zone ili skladišta koju daje Vlada Republike Hrvatske.

Uz članak 41.

Člankom se propisuje da carinski ured, temeljem pisanog zahtjeva, izdaje Suglasnost za izgradnju bilo kakvih nekretnina u slobodnoj zoni te određuje sadržaj pisanog zahtjeva.

Uz članak 42.

Člankom se propisuje da korisnici slobodne zone ili slobodnog skladišta mogu biti osnivač i druge pravne osobe te samostalni poduzetnici pojedinci, da gospodarsku djelatnost u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu korisnik obavlja na temelju ugovora s osnivačem slobodne zone ili slobodnog skladišta te da za djelatnosti koje obavlja korisnik mora voditi odvojeno knjigovodstvo.

Uz članke 43.-45.

Člankom 43. propisano je da Carinski ured izdaje, izmjenjuje ili poništava odobrenje za vođenje evidencije korisniku slobodne zone ili slobodnog skladišta na temelju podnesenoga pisanog zahtjeva korisnika slobodne zone ili slobodnog skladišta.

Člankom 44. propisano je da Zahtjeve za odobrenje vođenja evidencije i druge isprave carinski ured čuva najmanje tri godine od kraja kalendarske godine u kojoj je korisnik prestao obavljati djelatnost u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Člankom 45. propisano je da se roba unesena u slobodnu zonu ili slobodno skladište može koristiti i za opskrbu plovila u međunarodnom prometu. Takva prodaja robe smatrat će se prodajom za izvoz.

Uz članak 46.

Područje carinskog duga u cijelosti je uređeno propisima Europske unije, s obzirom da su uvozne carine prihod proračuna Europske unije a nisu, kao u sadašnjem sustavu, prihod državnog proračuna Republike Hrvatske. Međutim, posebne odredbe Carinskog zakonika daju državama članicama ovlast da nacionalnim propisima uređuju određena pitanja kao što je odgovornost za knjiženje duga, obavještavanje dužnika o dugu uređuju, rok za plaćanje carinskog duga itd. Tako je ovim člankom propisano da obveza knjiženja carinskog duga temeljem članka 218. stavka 2. i članka 220. Carinskog zakonika nastaje izdavanjem odluke o nastanku duga te da je da je za knjiženje carinskog duga i obavještavanje o njemu nadležan carinski ured na čijem području je nastao carinski dug ili se smatra da je nastao u smislu članka 215. Carinskog zakonika.

Uz članak 47.

Člankom su propisani rokovi za plaćanje carinskog duga za koji je bila odobrena odgoda plaćanja iz članka 226. točaka b) i c) Carinskog zakonika.

Uz članak 48.

Članak propisuje ovlast carinskog ureda za odobravanje odgode plaćanja carinskog duga te uvjete koje dužnik mora ispuniti za dobivanje odobrenja.

Uz članak 49.

Članak propisuje ovlast carinskog ureda za odlučivanje o zahtjevu za povrat ili otpust carinskog duga.

Uz članak 50.

Člankom se određuje da ministar financija pravilnikom propisuje uvjete odgode plaćanja, povrata i otpusta carine.

Uz članak 51.

Člankom se određuje da ministar financija pravilnikom propisuje uvjete oslobođenja u skladu s odredbama Uredbe o oslobođenjima plaćanja carine.

Uz članke 52. i 53.

Člankom 52. propisuju se odgovornosti Središnjeg ureda Carinske uprave vezano uz zahtjev za poduzimanjem carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva dok se člankom 53. propisuje da u postupku provedbe carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva rješava nadležni carinski ured donošenjem odluke.

Uz članak 54.

Stavak 1. propisuje mogućnost uzimanja uzoraka robe za potrebe analize ili drugog odgovarajućeg ispitivanja i provedbe daljnjeg postupka na temelju pisanog zahtjeva nositelja prava zaštite intelektualnog vlasništva.

Stavak 2. propisuje da nositelj prava mora najkasnije do dana puštanja robe vratiti uzorke ako se privremeno zadržana roba pušta.

Stavak 3. određuje da se analiza ili drugo odgovarajuće ispitivanje iz stavka 1. ovoga članka obavlja se na isključivu odgovornost i o trošku nositelja prava.

Uz članak 55.

Člankom se propisuje pojednostavljeni postupak uništenja robe privremeno zadržane pod carinskim nadzorom bez obaveze da se prethodno utvrdi je li pravo intelektualnog vlasništva povrijeđeno po važećim propisima.

Uz članak 56.

Člankom se propisuje mogućnost nagodbe između nositelja prava i vlasnika robe ili osobe koja raspolaže robom da se roba uništi pod carinskim nadzorom te da ne smiju nastati troškovi na teret Republike Hrvatske kao posljedica uništenja robe.

Uz članak 57.

Članak propisuje da se na privremeno zadržanu robu na odgovarajući način primjenjuju carinski propisi za privremeni smještaj robe.

Uz članak 58.

Članak propisuje da ako nadležni sud pravomoćnom odlukom utvrdi da se robom povrjeđuje neko od prava intelektualnog vlasništva i odredi uništenje robe primjenjuju se carinski propisi o uništenju robe pod carinskim nadzorom koja nije roba Zajednice kao i da će se za ostatke i otpatke nastale uništenjem odrediti carinski dopušteno postupanje ili uporaba propisani za stranu robu.

Uz članak 59.

Člankom se propisuje tko, kada i pod kojim uvjetima snosi da troškove čuvanja i održavanja privremeno zadržane robe do pravomoćne odluke suda odnosno do uništenja robe, uključujući troškove uništenja robe.

Uz članak 60.

Člankom se propisuje mogućnost ustupanja robe u korist Republike Hrvatske, u skladu s člankom 182. Carinskog zakonika, pod uvjetom da ustupanje ne prouzroči troškove na teret Republike Hrvatske.

Uz članak 61.

Člankom se određuje da ministar financija pravilnikom propisuje uvjete za provedbu i način postupanja sudionika u postupcima prikupljanja, smještaja, čuvanja i prodaje oduzete ili ustupljene robe te način obračuna i raspodjele sredstava dobivenih prodajom kao i postupak besplatne dodjele oduzete i ustupljene strane robe.

Uz članak 62.

Člankom se propisuje da Hrvatski autoklub prikuplja, preuzima, čuva, odnosno odstranjuje s područja primjene strana motorna i priključna vozila i plovila te njihove dijelove, a temeljem

javnih ovlasti Hrvatskog autokluba, koje su propisane Zakonom o Hrvatskom autoklubu (Narodne novine, broj 2/94).

Uz članak 63.

Stavak 1. propisuje da se oduzeta i ustupljena roba prodaje u postupku javne prodaje ako odredbama ovoga Zakona nije drugačije propisano.

Iznimno, stavak 2. propisuje da se životinje, hranu i drugu lako pokvarljivu robu i robu kojoj je propisom ograničen rok uporabe carinski ured može odmah i neposredno prodati, besplatno dodijeliti ili uništiti na trošak osobe koja je nezakonito postupala.

Stavak 3. propisuje da prodaja robe nije dopuštena ako bi to štetno utjecalo na život ili zdravlje ljudi, životinja ili biljaka ili ako za tu robu vrijede druge zabrane i ograničenja pri puštanju u slobodni promet, a roba ne zadovoljava te uvjete ili ograničenja.

Stavak 4. propisuje da oduzetu ili ustupljenu stranu robu prodaje mjesno nadležni carinski ured ili drugi carinski ured kojeg odredi ravnatelj Carinske uprave.

Stavak 5. propisuje da oduzeta ili ustupljena motorna i priključna vozila i plovila te njihove dijelove prodaje Hrvatski autoklub.

Uz članak 64.

Člankom se određuje da ministar financija pravilnikom propisuje uvjete za prikupljanje, preuzimanje, čuvanje i prodaju stranih motornih i priključnih vozila i plovila te njihovih dijelova.

Uz članak 65.

Člankom se određuje da ako se oduzeta i ustupljena roba ne može prodati, odnosno upotrijebiti zbog zdravstvenih, veterinarskih, fitosanitarnih, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih posebnim propisima, carinski ured će njome raspolagati, odnosno pitanje te robe riješiti sukladno posebnim propisima.

Uz članak 66.

Člankom se propisuje da se sredstva ostvarena prodajom robe moraju se najprije rasporediti tako da se naplati carina, trošarina, porezi i druga javna davanja koja se obračunavaju prilikom uvoza robe, zatim troškovi postupka i troškovi smještaja te da je ostatak sredstava prihod je državnoga proračuna Republike Hrvatske.

Uz članak 67.

Člankom se propisuje se mogućnost besplatne dodjele robe, obveza reguliranja carinskog statusa robe koja se dodjeljuje, mogućnost besplatne dodjele tijelima državne uprave ili drugim javnopravnim tijelima te davanje ovlasti tijelu nadležnom za besplatnu dodjelu robe.

Uz članak 68.

Članak propisuje da se roba koja se ne proda ili besplatno ne ustupi, uništava pod carinskim nadzorom uz poštivanje posebnih propisa te određuje uvjete kada se robom može raspolagati tako da je se preda na čuvanje nadležnom javnopravnom tijelu ili ovlaštenoj osobi za stručno postupanje i rukovanje robom. Također se propisuju odredbe o troškovima postupka uništenja robe.

Uz članak 69.

Člankom se propisuje postupanje carinskog ureda s robom čiji vlasnik nije poznat.

Uz članak 70.

Člankom se propisuje mogućnost i uvjete ustupanja oduzete robe koja nema carinski status robe Zajednice te odgovornost za plaćanje carinskog duga i snošenje troškova koji nastaju pri oduzimanju robe.

Uz članke 71.-78.

VIII. dio zakona sadrži odredbe kojima se propisuju novčane kazne i prekršajna djela prema odredbama ovoga Zakona, Carinskog zakonika, Uredbe za provedbu Carinskog zakonika i Uredbe o oslobođenjima plaćanja carine. U odnosu na kaznene odredbe važećeg Carinskog zakona, u kojem se podjela prekršajnih odredbi temelji na vrsti prekršaja, klasifikacija kaznenih odredbi u ovom zakonu temelji se na naprijed navedenim materijalnim propisima. Za sve kaznene odredbe predviđeno je da ih mogu počiniti pravna osoba, njena odgovorna osoba, fizička osoba kao i fizička osoba obrtnik ako je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti. Novčane kazne za prekršaje propisane su u rasponu propisanom člankom 33. Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 107/2007).

Ovim člancima se propisuje minimum i maksimum novčanih kazni koje se mogu izreći pravnoj osobi, njejoj odgovornoj osobi, fizičkoj osobi kao i fizičkoj osobi obrtniku u slučaju počinjenja taksativno navedenih prekršaja za koje su propisane novčane kazne te za koja su carinski uredi ovlašteni provoditi prekršajni postupak.

Uz članak 79.

Ovim člankom propisuje se odgovornost posjednika robe koja je predmet prekršaja propisanih ovim Zakonom. Odgovarajuća odredba jednakog sadržaja propisana je važećim Carinskim zakonom.

Uz članak 80.

Stavak 1. propisuje mogućnost izricanja novčane kazne na mjestu počinjenja prekršaja. Kao kriterij za primjenu ovoga članka određena je vrijednost robe u iznosu do 7.500,00 kuna. Stavak 2. određuje mogućnost da se protiv počinitelja prekršaja pokrene redoviti prekršajni postupak ako odbije odmah platiti kaznu.

Uz članke 81.-84.

U članku 81. stavku 1. određena je zaštitna mjera oduzimanja robe koja je predmet prekršaja navedenih u ovom stavku, u stavku 2. da će se roba koja je predmet prekršaja iz stavka 1. ovoga članka, oduzeti i u slučaju ako nije u vlasništvu počinitelja prekršaja, a u stavcima 3., 4. i 5. propisane su zaštitne mjere oduzimanja prijevoznog ili prijenosnog sredstva iskorištenog za prijevoz, odnosno prijenos robe koja je predmet prekršaja. U stavku 6. ovoga članka određeno je da primjena odredaba ovoga članka ne utječe na prava trećih osoba na naknadu štete od počinitelja prekršaja

U članku 82. propisano je postupanje carinskog ureda te odgovornost počinitelja prekršaja kada roba koja se mora oduzeti nije pronađena.

Člankom 83. određena je mogućnost da se u opravdanim slučajevima vlasniku robe ili počinitelju prekršaja dozvoli otkup robe koja je oduzeta pravomoćnom odlukom carinskog ili pravosudnog tijela.

Člankom 84. propisano je postupanje carinskog ureda do okončanja prekršajnog postupka za robu za koju je propisano oduzimanje.

Uz članak 85.

Ovim člankom propisana je zastara za pokretanje i vođenje postupka za carinski prekršaj.

Uz članak 86.

Stavkom 1. propisana je mogućnost otplate izrečene kazne u obrocima uz rok otplate do jedne godine.

Stavak 2. određuje da će se, ako okrivljeni u roku ne plati jednu od odobrenih obroka, pristupiti naplati cjelokupnog nenaplaćenog iznosa izrečene novčane kazne.

Uz članak 87.

Ovim člankom određuje se da su naplaćene svote novčanih kazna i svote dobivene prodajom oduzete robe ili svote naplaćene na ime vrijednosti takve robe nakon odbitka troškova prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske.

Uz članak 88.

Ovim člankom propisano je da se žalba na rješenje ili drugi akt Carinske uprave koja se odnosi na primjenu carinskih propisa podnosi se u roku 15 dana od dana primitka.

Uz članak 89.

Ovim člankom se propisuje da se u pogledu postupovnih odredbi, odredbi o plaćanju kamata i povrata plaćenog carinskog duga primjenjuju odredbe Općeg poreznog zakona za sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom i carinskim propisima Europske unije.

Uz članak 90.

Ovim člankom se propisuje da se u postupcima provedbe carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

Uz članak 91.

Ovim člankom se propisuje se uvjeti kada se dostava rješenja i drugih akata obavlja javnom objavom u skladu sa Zakonom o općem upravnom postupku.

Uz članak 92.

Ovim člankom propisano je da se odredbe Općeg poreznog zakona primjenjuju glede zastare prava na utvrđivanje duga i kamata, prava na pokretanje postupka naplate carine, trošarine, poreza i drugih javnih davanja, kamata i troškova ovrhe te prava na povrat carine, trošarine, poreza i drugih javnih davanja, kamata i troškova ovrhe.

Uz članak 93.

Ovaj članak uređuje primjenu prijelaznih odredbi određenih u točki 5. Carinska unija, Priloga IV. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 2/2012). Ove odredbe određuju da su Carinski zakonik Zajednice i Uredba za provedbu Carinskog zakonika primjenjuju na Republiku Hrvatsku uz poštivanje prijelaznih odredbi u sljedećim područjima: status i položaj robe koja se uvozila u Republiku Hrvatsku neposredno prije i na dan pristupanja u Europske unije, dokazi o povlaštenom podrijetlu robe, važenje odobrenja koje je Republika Hrvatska izdala prije pristupanja za provedbu carinskih postupaka (status ovlaštenih gospodarskih subjekata) te nastanak, povrat i otpust carinskog duga.

Uz članak 94.

Ovaj članak uređuje primjenu odgovarajućih odredbi dodataka i protokola o podrijetlu robe koja je, prije dana pristupanja, puštena u slobodni promet uz povlaštenu status odobren temeljem bilateralnih i multilateralnih sporazuma o slobodnoj trgovini koje je Republika

Hrvatska sklopila sa trećim državama. Temeljem ovoga članka uredit će se provedba navedenih dodataka i protokola u pogledu postupanja carinskih tijela Republike Hrvatske.

Uz članak 95.

Stavak 1. propisuje da robom koja je bila predmet oslobađanja od plaćanja carine temeljem hrvatskih carinskih propisa, koji su važili do dana pristupanja, ostaje pod carinskim nadzorom od isteka roka zabrane raspolaganja.

Stavak 2. propisuje da će se eventualno nastali carinski dug u vezi s robom iz stavka 1. ovoga članka obračunati i naplatiti u skladu s važećim zakonodavstvom Republike Hrvatske prije dana pristupanja Europskoj uniji.

Uz članak 96.

Ovaj članak propisuje da obvezujuća mišljenja o razvrstavanju robe i obvezujuća mišljenja o podrijetlu robe koja su izdana prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji prestaju važiti danom stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 97.

Stavak 1. propisuje da će se upravni i prekršajni postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona okončati prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Stavak 2. propisuje da će se iznimno od stavka 1. ovoga članka prekršajni postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona okončati po odredbama ovoga Zakona ako je to povoljnije za počinitelja prekršaja.

Stavak 3. propisuje da će se obustaviti svi prekršajni postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona za prekršajna djela koja nisu propisana ovim Zakonom.

Uz članak 98.

Ovim člankom navedeni su propisi koji prestaju važiti danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Uz članak 99.

Stavak 1. propisuje da će ministar financija, najkasnije u roku 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, donijeti pravilnik iz članka 3. stavka 4., članka 11. stavka 3., članka 15. stavaka 1. i 2., članka 20. stavka 1., članka 25. stavka 3., članka 28. stavka 3., članka 31. stavka 1., članka 33. stavaka 1. i 3., članka 39. stavka 2., članka 50. stavka 1., članka 51. stavka 1., članka 61. stavka 1. i članka 64. stavka 1. ovoga Zakona.

Stavak 2. navodi propise koji će se primjenjivati do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka ako nisu u suprotnosti s carinskim propisima Europske unije iz članka 1. ovoga Zakona i ovim Zakonom.

Uz članak 100.

Stavak 1. određuje da će, do donošenja Zakona o carinskoj službi, kojim će se osnovati područni carinski uredi, carinski uredi i granični carinski uredi iz članka 5. stavka 1. točke 11. ovoga Zakona, poslove predviđene carinskim, trošarinskim, poreznim i drugim propisima koji su stavljeni u nadležnost Carinske uprave obavljati carinarnice.

Stavak . određuje da se radni i službeni prostori carinarnice i druga mjesta koja su određena ili odobrena za podnošenje robe i provedbu carinski dopuštenog postupanja ili uporabe robe prema odredbama propisa koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona smatraju službenim mjestima iz članka 23. ovoga Zakona zaključno do 1. srpnja 2014. godine.

Stavak 3. određuje da ako u roku iz stavka 2. ovoga članka (godinu dana) operateri ne ishode odobrenje o ispunjavanju uvjeta za utvrđivanje službenog mjesta, prema odredbama ovoga Zakona, neće se moći obavljati radnje u vezi s carinjenjem robe i prometom putnika između Europske unije i trećih zemalja.

Uz članak 101.

Ovim člankom propisuje se objava ovoga Zakona te se utvrđuje da stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članaka 1. do 98. i članka 100. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.